

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет наземних споруд і аеродромів

Кафедра комп'ютерних технологій дизайну і графіки

Галузь знань: 022 «Культура і мистецтво»

Спеціальність: 02 «Дизайн»

(шифр, найменування)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

«   » 2024 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання кваліфікаційної роботи

КОВАЛЬСЬКОЇ Марії Андріївни

(прізвище, ім'я, по батькові випускника в родинному відмінку)

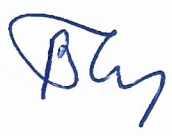
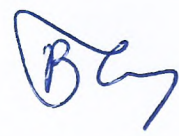
1. Тема кваліфікаційної роботи «Дизайн інтер'єру дитячої бази відпочинку», затверджена наказом ректора від «29» грудня 2024 р. №2642/ст.
2. Термін виконання: з 02.02.2024 по 28.02.2024
3. Вихідні дані: плани поверхів
4. Зміст пояснювальної записки: титульний аркуш, завдання, реферат, зміст, вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел, додатки.
5. Перелік обов'язкового графічного (ілюстративного) матеріалу: ситуаційна схема благоустрою території, план до перепланування приміщення, план після перепланування з зонуванням приміщень, плани приміщень з розташуванням меблів, перспективні зображення інтер'єру, креслення авторських розробок предметів наповнення інтер'єру.

6. Календарний план-графік

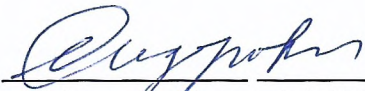
№ з/п.	Завдання	Термін виконання	Відмітка про виконання
1	Збір інформації про закордонну та вітчизняну практику дизайну	02.02.2024 - 04.02.2024	<i>Виконано</i>
2	Аналіз та систематизація теоретичного матеріалу	03.02.2024- 06.02.2024	<i>Виконано</i>
3	Проектування концепції інтер'єру	07.02.2024- 13.02.2024	<i>Виконано</i>
4	Розробка функціонального зонування	14.02.2024- 16.02.2024	<i>Виконано</i>
5	Розробка планів та розстановка меблів	17.02.2024- 19.02.2024	<i>Виконано</i>
6	Виконання планів підлоги та підбір матеріалів	20.02.2024- 24.02.2024	<i>Виконано</i>
7	Виконання планів стелі з освітленням та розгортки стін	22.02.2024- 24.02.2024	<i>Виконано</i>
8	Здійснення візуалізації інтер'єру в 3D графіці	24.02.2024- 27.02.2024	<i>Виконано</i>
9	Оформлення пояснювальної записки до диплому	26.02.2024- 27.02.2024	<i>Виконано</i>
10	Приготування презентації та роздаткового матеріалу	27.02.2024- 28.02.2024	<i>Виконано</i>
11	Захист дипломної роботи	28.02.2024	

7. Консультанти з окремих розділів

Розділ	Консультант (посада, П.І.Б.)	Дата, підпис	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Нормоконтроль	Професор КТДіГ ЧЕРНЯВСЬКИЙ Володимир Георгійович		

8. Дата видачі завдання: «02.02» _____ 2024 р.

Керівник

_____
(підпис керівника) (П.І.Б.)

Завдання прийняв до виконання

_____
(підпис випускника) (П.І.Б.)

РЕФЕРАТ

Пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи «Дизайн інтер'єрів дитячої бази відпочинку» складається з: 66 сторінок тексту, 12 рисунків, 30 використаних джерел, 2 додатків.

Ключові слова: БАЗА ВІДПОЧИНКУ, ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ, ФУНКЦІОНАЛЬНІ ЗОНИ.

Актуальність обраної теми зумовлена розширенням усвідомлення суспільства про важливість адекватного та ергономічного середовища для розвитку дітей, особливо в сучасних українських реаліях, де яє психологічний так і часто фізичний тиск на дітей є надзвичайно сильним. Дитячі бази відпочинку відіграють ключову роль у формуванні позитивного психологічного та фізичного розвитку дітей, і тому важливо створити інтер'єр, який враховує їхні потреби та сприяє їхньому гармонійному зростанню. У контексті поточних подій, де наша країна стикається з викликами сучасності, стає очевидним, що фізичні та моральні сили українців виснажуються, особливо у дітей. Починаючи від військових і закінчуючи дизайнерами та архітекторами, різноманітні групи населення активно думають про відновлення та розвиток України. Україна, обдарована помірним кліматом та красивою природою, має унікальний потенціал для створення рекреаційних зон.

Об'єктом проєктування є приміщення дитячої бази відпочинку.

Предмет проєктування - дизайн інтер'єру дитячої бази відпочинку.

Метою проєктування є - створення ефективного та естетичного дизайну інтер'єру для дитячої бази відпочинку, що враховує психологічні та фізіологічні особливості дітей, а також забезпечує їхню безпеку та розвиток.

Методи проєктування. Порівняльний аналіз, узагальнення та 3D-моделювання для візуалізації концепції дизайну.

Практичне значення полягає в тому, щоб створити інтер'єр, який сприятиме психологічному та фізичному розвитку дітей, забезпечуючи високий рівень комфорту та безпеки.

АНОТАЦІЯ ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

В сучасних умовах концепція дитячих баз відпочинку розглядається як не лише місце для якісного відпочинку малюків, але й важливий аспект соціальної інфраструктури для дітей. Дипломна робота присвячена розробці дизайну інтер'єру для дитячої бази відпочинку, з фокусом на створенні привабливого та функціонального середовища для розвитку та відпочинку дітей.

Практичне значення роботи полягає у створенні концепції дизайну, яка враховує особливості психофізіологічного розвитку дітей, забезпечуючи їм комфорт та безпеку. Авторські розробки передбачають можливість приймати туристів, що сприятиме вирішенню соціальних та економічних викликів у галузі дитячого відпочинку. Результати дослідження базуються на аналізі сучасних тенденцій у дизайні приміщень для дітей та використанні набутих знань у концепції проєкту. Процес проєктування враховує вимоги, норми та правила для ефективного організації простору та забезпечення його подальшої безпроблемної експлуатації.

In modern conditions, the concept of children's recreation centers is seen as not only a place for quality recreation for kids, but also an important aspect of social infrastructure for children who have lost their primary environment. The thesis is dedicated to the development of interior design for a children's recreation center, with a focus on creating an attractive and functional environment for children's development and recreation.

The practical significance of the work is to create a design concept that takes into account the peculiarities of the psychophysiological development of children, ensuring their comfort and safety. The author's developments provide for the possibility of receiving tourists, which will contribute to solving social and economic challenges in the field of children's recreation. The results of the study are based on the analysis of current trends in the design of premises for children and the use of the acquired knowledge in the project concept. The design process takes into account the requirements, norms, and rules for the effective organization of space and ensuring its further trouble-free operation

ЗМІСТ

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ПРОЕКТУВАННЯ ДИТЯЧИХ БАЗ ВІДПОЧИНКУ.....	9
1.1. Поняття дитячої бази відпочинку та їх види.....	9
1.2. Передумови та поява такого явища як дитяча база відпочинку.....	13
1.3. Зарубіжний та вітчизняний досвід проектування дизайну інтер'єру дитячих баз відпочинку.....	15
Висновки до першого розділу.....	19
РОЗДІЛ 2. ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПРОСТОРОВІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНТЕР'ЄРІВ ДИТЯЧИХ БАЗ ВІДПОЧИНКУ.....	20
2.1. Нормативно-правова база проектування інтер'єрів дитячих баз відпочинку.....	21
2.2. Принципи організації інтер'єру баз відпочинку.....	22
2.3. Ергономіка для внутрішнього дитячого простору.....	25
Висновки до другого розділу.....	33
РОЗДІЛ 3. ФОРМУВАННЯ ПРОЄКТУ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ ДИТЯЧОЇ БАЗИ ВІДПОЧИНКУ.....	34
3.1. Загальні дані.....	34
3.2. Загальна концепція інтер'єру.....	40
3.3. Кольорове рішення, композиція та дизайн у формуванні інтер'єру.....	46
3.4. Просторово-планувальне рішення і зонування закладу.....	50
3.5. Дизайн-концепція закладу.....	56
3.6. Предметне наповнення та рідбір матеріалів для закладу.....	63
3.7. Авторські розробки.....	66
Висновки до третього розділу.....	71
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	73
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	75
ДОДАТКИ.....	78

ВСТУП

Актуальність теми. Розглядаючи важливість внутрішнього туризму з національної та економічної перспектив, стає очевидним, що залучення природи у формуванні рекреаційних комплексів вже давно стало актуальним у світовому масштабі. Дитяча база відпочинку, як об'єкт, визначається сукупністю природних, економічних та соціальних факторів.

У контексті сучасних подій, де наша країна веде боротьбу із викликами військових подій, стає зрозумілим, що фізичні та моральні сили українців знаходять виснаження, а особливо це помітно серед дітей. Різноманітні категорії населення, починаючи від військових і закінчуючи дизайнерами та архітекторами, активно думають про відновлення та розвиток України. В цьому контексті, необхідність рекреаційного центру стає ще більш актуальною для покращення психологічного здоров'я та самопочуття громадян.

Україна, обдарована помірним кліматом та красивою природою, має унікальний потенціал для створення рекреаційних зон. Наша працьовитість та любов до землі заслуговують на відповідь від природи, яку можна використовувати для створення комфортних місць відпочинку.

Вибір теми для дипломної роботи було продуманим рішенням, що ґрунтується на різних міркуваннях. Перш за все, це глибоке захоплення створенням просторів, які позитивно впливають на благополуччя дітей. Визнаючи важливість добре продуманого середовища у формуванні дитини, ретельно продуманий простір для відпочинку може зробити значний позитивний внесок у фізичний, емоційний та соціальний розвиток дітей.

Розуміючи який вплив навколишнє середовище несе на поведінку та настрій дітей, прагнення дослідити, як дизайн інтер'єру може покращити загальне враження від рекреаційного простору було обрано саме такою темою дослідження. Прагнення заглибитися в принципи дизайну та проектування подібних просторів теж вплинули на вибір саме цієї теми.

Крім того, тема диплому відповідає сучасним тенденціям у сфері дизайну інтер'єру, оскільки все більше уваги приділяється створенню просторів, які є не

лише естетично привабливими, але й функціональними та цілеспрямованими. Проектування дитячої бази відпочинку представляє унікальний набір викликів і можливостей, що дозволяє дослідити інноваційні рішення, які задовольняють різноманітні потреби дітей різних вікових груп.

Мета дослідження. Полягає у створенні просторового рекреаційного центру для відпочинку на природі, об'єднуючи аспекти естетичної, функціональної, ергономічної та економічної ефективності.

Об'єктом дослідження є приміщення дитячої бази відпочинку.

Предмет - дизайн інтер'єру дитячої бази відпочинку.

Завдання дослідження включають:

1. Аналіз закордонного та вітчизняного досвіду розвитку дитячих баз відпочинку.
2. Визначення необхідних вимог до дизайну та проектування громадських закладів.
3. Розробка концепції дизайну інтер'єру бази відпочинку.
4. Створення детальних креслень, предметного наповнення та візуалізацій приміщень.

Практичне значення. Результати дослідження з дизайну інтер'єру дитячої бази відпочинку мають на меті вирішення актуальних проблем сучасного суспільства, забезпечуючи комфортний відпочинок у відповідному середовищі для дітей. Фокус роботи спрямований на створення естетичного простору, де втілені новітні тенденції дизайну для дитячих баз відпочинку.

РОЗДІЛ 1. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ПРОЕКТУВАННЯ ДИТЯЧИХ БАЗ ВІДПОЧИНКУ

1.1. Поняття дитячої бази відпочинку, їх види та нормативно-правова база їх діяльності

Дитячі бази відпочинку - це спеціалізовані простори, призначені для всебічного розвитку та розваг дітей. Ці центри орієнтовані на різні вікові групи та інтереси, пропонуючи різноманітні види діяльності та програми. Деякі центри, особливо для дітей молодшого віку, роблять акцент на творчій грі та інтерактивних іграх, що стимулюють творчість та соціальні навички [14, с. 40]. Інші, призначені для дітей старшого віку, можуть зосереджуватися на спорті, фітнесі, технологіях або STEM-освіті для заохочення фізичної активності та когнітивного розвитку.

Вимоги до персоналу суворі, щоб гарантувати, що діти перебувають у надійних руках. Ці правила часто визначають співвідношення кількості персоналу до кількості дітей, перевірку біографічних даних та кваліфікацію працівників. Основна увага приділяється створенню безпечного та сприятливого середовища, в якому діти можуть розвиватися. Стандарти безпеки охоплюють різні аспекти діяльності центру, включаючи безпечне ігрове обладнання, процедури на випадок надзвичайних ситуацій та заходи захисту дітей. Підтримання чистоти та санітарних умов є надзвичайно важливим, що включає належні гігієнічні практики, безпеку харчових продуктів та моніторинг стану здоров'я як персоналу, так і дітей.

Залучення батьків заохочується і регулюється, наголошуючи на прозорості політики, регулярному інформуванні про діяльність дітей та можливості для батьків взаємодіяти з установою [19, с. 51]. Чітке інформування допомагає побудувати довіру та гарантує, що батьки добре поінформовані про те, що відбувається з їхньою дитиною.

Доступність - це питання, що постійно розвивається в нормативно-правовій базі, сприяючи створенню інклюзивного середовища, яке задовольняє

потреби та здібності дітей з різними потребами та здібностями. Це стосується як фізичної доступності, так і врахування потреб дітей з інвалідністю.

З точки зору нормативно-правової бази, заклади відпочинку для дітей повинні дотримуватися певних правил, щоб забезпечити безпеку, якість і відповідність своїх послуг. Отримання ліцензії є фундаментальною вимогою і означає відповідність встановленим стандартам [15, с. 98]. Цей процес, як правило, передбачає демонстрацію того, що заклад відповідає протоколам безпеки, має кваліфікований персонал і підтримує відповідне середовище для дітей.

Дитячий табір є популярним видом відпочинку для дітей. Тут дитина може дорослішати та відчувати себе незалежною. Перші дитячі табори були розташовані на природі, у лісах або на березі моря. Діти жили в наметах, ходили в походи, а вечорами збиралися біля багаття. Після цього з'явилися стаціонарні дитячі табори, які задовольняли всі санітарні вимоги. Основним завданням цих таборів, які, як правило, розташовувалися в курортних районах, було оздоровлення дитини та організація її культурних розваг.

Пастор Герман Біон заснував перший дитячий табір у Швейцарських Альпах у 1876 році. Пастор із Цюріху взяв дітей робітників у село. Діти грали, будували курені та співали пісні біля багаття [1, с. 64]. Згодом це стало більш поширеним. Зіновій Соловйов, заступник наркома охорони здоров'я СРСР, вперше запропонував використовувати дитячі табори для оздоровлення дітей. У 1925 році табір-санаторій «Артек» став першим піонерським табором. Пізніше на підприємствах стали створюватися піонерські табори. Відпочинок там був доступний лише за умови отримання путівки від партії.

Дитячий оздоровчий табір може мати різні форми і призначення, відповідно до потреб та інтересів дітей. Ось кілька типів таких таборів:

- Стаціонарний оздоровчий табір: Заснований на постійних спорудах і поєднує в собі оздоровчі та розважальні програми. Діти перебувають в таборі тривалий період, користуючись інфраструктурою табору.

- Табір вихідного дня: Працює вихідними днями, зазвичай проводить коротші програми виїзду за місто. Заїзд може відбуватися у п'ятницю ввечері або суботу вранці, а виїзд - в неділю ввечері.

- Табір відпочинку (шкільний табір денного перебування): Організований на базі шкіл, функціонує протягом денного часу. Діти займаються у гуртках, секціях, грають в ігри та беруть участь у екскурсіях.

- Табір санаторного типу: Спеціалізується на оздоровленні та профілактиці захворювань. Розташований на базі медичних установ, де лікар визначає індивідуальну програму оздоровлення для кожної дитини.

- Спортивний табір: Спрямований на дітей, які займаються певним видом спорту. Може базуватися на спортивних секціях чи школах, а також на звичайних школах, сприяючи загальному фізичному розвитку.

- Кожен тип табору відповідає різним потребам та цілям, забезпечуючи різноманітні можливості для оздоровлення, відпочинку, навчання та розвитку дітей.

В Україні ведеться *Державний реєстр дитячих закладів оздоровлення та відпочинку*. Вони підлягають контролю з боку держави [20, с. 31].

Згідно зі статтею 14 Закону України "Про оздоровлення та відпочинок дітей", до дитячих закладів оздоровлення належать:

1. Дитячий заклад санаторного типу: Заклад, де діти перебувають цілодобово, і де, крім оздоровчих заходів, надається комплекс медичних послуг для поліпшення стану їхнього здоров'я та запобігання захворюванням. Такі заклади можуть бути спеціалізованими, враховуючи природно-кліматичні умови, наявність лікувально-оздоровчої бази та кадрового забезпечення.

2. Дитячий центр: Заклад, що працює протягом року, де діти перебувають цілодобово. Має відповідне кадрове забезпечення, спеціально відведену територію та матеріально-технічну базу для організації оздоровлення, відпочинку та навчання дітей.

3. Позаміський заклад оздоровлення та відпочинку: Заклад, який працює протягом року, сезонно або під час канікул, де діти перебувають

цілодобово. Має відповідну територію, знаходиться в курортній або заміській зоні, та має матеріально-технічну базу та кадрове забезпечення для організації оздоровлення.

До дитячих закладів відпочинку належать:

1. Табір з денним перебуванням: Тимчасово утворений у навчальних, культурних, охоронних та спортивних закладах, де діти перебувають протягом дня, але не менше 6 годин, отримуючи належний догляд, виховний процес та повноцінне дозвілля.

2. Дитячий заклад праці та відпочинку: Заклад з денним або цілодобовим перебуванням, де, поряд із відпочинком, організовується трудова діяльність з метою формування трудових інтересів та навичок у дітей.

3. Наметове містечко: Тимчасовий заклад з денним або цілодобовим перебуванням, розташований на спеціально відведеній території, де здійснюється комплекс заходів для формування у дітей навичок безпечної життєдіяльності, самообслуговування та колективізму.

Для оздоровлення та відпочинку дітей можуть використовуватися санаторно-курортні заклади, пансіонати, бази відпочинку, санаторії-профілакторії, оздоровчі комплекси підприємств, установ та організацій, професійних спілок за умови надання зазначеними закладами послуг з оздоровлення та відпочинку відповідно до державних соціальних стандартів оздоровлення та відпочинку дітей [5, с. 72].

Дитячі табори можна класифікувати за багатьма ознаками:

- державні / комунальні / приватні;
- оформлені як юридична особа / не оформлені;
- позаміські / міські;
- літні / зимові / весняні / осінні / цілорічні;
- з денним / цілодобовим перебуванням;
- орієнтовані на дітей з особливими потребами;
- орієнтовані на дітей або підлітків певного віку;

- за тематикою.

Тематика дитячих таборів досить розгалужена: релігійний, мовний, туристичний, мистецький, наметовий, оздоровчий, спортивний, санаторний, патріотичного виховання, та багато інших.

За кордоном працюють табори з такою специфікою як *Академія фільмів* (Швейцарія), *Єврокосмічний центр* (Бельгія), *Табір археологів* (Ірландія), *Літній табір поні* (Англія) тощо.

1.2. Передумови та поява такого явища як дитяча база відпочинку

Концепція дитячих центрів відпочинку має багату історію, яка формувалася під впливом суспільних змін, філософії освіти та визнання важливості гри у розвитку дитини. Хоча ідея створення спеціальних місць для відпочинку дітей має давнє коріння, формалізовані центри відпочинку для дітей з'явилися наприкінці 19-го та на початку 20-го століть.

Історично склалося так, що гра та відпочинок часто розглядалися як природні компоненти дитинства, коли діти займалися іграми та розвагами у своїх громадах [8, с. 67]. Однак формалізація дитячих центрів відпочинку почалася у відповідь на урбанізацію та індустріалізацію. Зі зростанням міст публічні простори для ігор дітей ставали обмеженими, що викликало занепокоєння щодо благополуччя та соціального розвитку міської молоді.

Перші відомі дитячі центри відпочинку з'явилися в Європі та Північній Америці наприкінці 19 століття. Ці перші центри часто створювалися соціальними реформаторами та педагогами, які усвідомлювали потребу в безпечних і контрольованих місцях, де діти могли б займатися конструктивними іграми. Ці піонери, що перебували під впливом прогресивних освітніх філософій, вірили в цінність гри як важливого аспекту фізичного, соціального та когнітивного розвитку дитини.

Одним із яскравих прикладів є рух будинків поселення, який виник наприкінці 19 століття. Такі будинки, як "Халл Хаус" у Чикаго, заснований Джейн Аддамс та Еллен Гейтс Старр у 1889 році, слугували громадськими

центрами, які пропонували різноманітні послуги, в тому числі й розважальні заходи для дітей [4, с. 73]. Ці центри мали на меті задовольнити соціальні та освітні потреби дітей, що жили в бідних міських районах.

На початку 20-го століття зростає увага до важливості гри в освіті. Такі діячі, як Фрідріх Фребель, засновник руху дитячих садків, і Марія Монтесорі, відома завдяки методу Монтесорі, виступали за ігрове навчання і середовище, яке сприяло б творчості та дослідженню. Ці ідеї вплинули на дизайн і діяльність дитячих відпочинкових центрів.

Середина 20-го століття стала свідком подальшого розвитку концепції дитячих відпочинкових центрів. З розвитком розуміння дитячого розвитку та психології дизайнери та педагоги почали використовувати більш спеціалізоване ігрове обладнання, враховувати стандарти безпеки та пристосовувати заходи до різних вікових груп [6, с. 72]. Урядові ініціативи та залучення громадськості також відіграли вирішальну роль у розширенні доступності таких центрів.

В останні десятиліття зростає усвідомлення необхідності створення інклюзивних та доступних центрів відпочинку. Зараз при проектуванні часто надають перевагу інклюзивності для дітей з різними здібностями та різним походженням. Крім того, технологічний прогрес привніс у рекреаційний ландшафт нові елементи, такі як інтерактивні дисплеї та цифрові ігри.

Влітку, наприкінці весни та на початку осені погода в Україні ідеальна для відпочинку. На гірських масивах погода взимку краща. Це займає від 105 днів на півночі до 180 днів в Криму. Узбережжя Азовського та Чорного морів є чудовими місцями для відпочинку на морі в Україні. Люди в Україні віддають перевагу відпочинку на морі та грязевих ваннах. Незважаючи на те, що дитячі бази відпочинку популярні в таких місцях, вони також широко поширені по всій Україні, причому майже в кожній області.

Сьогодні дитячі бази відпочинку продовжують розвиватися, адаптуючись до мінливих суспільних потреб, освітніх філософій та досягнень у дизайні й технологіях [22, с. 87]. Вони залишаються життєво важливими місцями для дітей, де вони можуть грати, спілкуватися та розвивати необхідні навички в

умовах нагляду та підтримки. Історія дитячих відпочинкових центрів відображає широке суспільне визнання важливості інвестицій у добробут і розвиток молодого покоління.

1.3. Зарубіжний та вітчизняний досвід проєктування дизайну інтер'єру дитячих баз відпочинку

Проєктування інтер'єру дитячих відпочинкових центрів передбачає багатогранний підхід, який враховує як зарубіжний, так і вітчизняний досвід. У зарубіжному контексті культурне розмаїття відіграє значну роль у формуванні елементів дизайну. Різні країни мають унікальні вподобання, які можуть відображатися у виборі кольорів, тематичних елементах та ігрових конструкціях, натхненних місцевим фольклором, популярними персонажами чи культурними символами. Таке розмаїття сприяє появі цілої низки інноваційних дизайнів, а міжнародні тенденції впроваджують такі концепції, як інтерактивні інсталяції, футуристичне ігрове обладнання та нетрадиційні планування, що заохочують до творчості та досліджень.

З іншого боку, на вітчизняний досвід проєктування дитячих центрів відпочинку впливають місцеві правила та залучення громади [18, с. 25]. Проєктувальники повинні бути добре обізнані з місцевими будівельними нормами, правилами безпеки та санітарними нормами і дотримуватися їх. Залучення громади стає вирішальним аспектом, залучаючи батьків, освітян та лідерів громади. Така взаємодія допомагає зрозуміти конкретні потреби, очікування та культурні нюанси, які слід враховувати в процесі проєктування.

Як за кордоном, так і в Україні, безпека є першочерговим питанням. Дотримання міжнародних стандартів безпеки гарантує, що ігрові зони спроектовані з використанням нетоксичних, ударостійких матеріалів, з дотриманням належної відстані та доступності. Такий акцент на безпеці є загальним у всьому світі, що відображає спільну прихильність до створення безпечного середовища для дітей.

Освітні аспекти також є невід'ємною частиною дизайну інтер'єру дитячих центрів відпочинку. У багатьох вітчизняних контекстах основна увага приділяється інтеграції освітніх елементів у рекреаційні простори. Це може включати включення навчальних зон, інтерактивних дисплеїв або тематичних зон, які сприяють когнітивному розвитку дітей [15, с. 109]. Аналогічно, ознайомлення із зарубіжними тенденціями допомагає впроваджувати інноваційні освітні концепції, які відповідають найкращим світовим практикам.

Культурна релевантність є ключовим моментом як у зарубіжних, так і у вітчизняних проектах. У той час як зарубіжний досвід може черпати натхнення з власного культурного досвіду, вітчизняні проекти відображають і прославляють місцеву культуру. Це може включати традиційне мистецтво та ремесла, демонстрацію місцевих героїв або фольклор, створюючи середовище, яке резонує з ідентичністю громади.

Доступність та інклюзивність є додатковими фокусними точками, особливо в домашньому дизайні. Спільною метою є забезпечення того, щоб центр відпочинку був гостинним і пристосованим для дітей з різними здібностями та різним походженням [1, с. 57]. Це передбачає продумане планування та дизайн простору, щоб задовольнити потреби всіх дітей.

Співпраця з експертами є поширеною практикою як у зарубіжному, так і у вітчизняному досвіді. До дитячих психологів, педагогів та ігрових експертів часто звертаються за порадою, щоб отримати інформацію про відповідний до віку дизайн, переваги для розвитку та створення простору, який позитивно впливає на благополуччя дитини.

Дослідження міжнародних практик дизайну інтер'єрів закладів дитячого відпочинку зосереджено на прикладах і проектних пропозиціях, які мають місце у світовій практиці. Дослідження охоплює кілька проектів, які пропонують оригінальні та незвичайні рішення для відпочинку дітей.

Образне вираження характеристик дитячої психології та визначення сутності дитинства як особливого періоду в житті людини є важливим компонентом, якому досі недостатньо приділяється уваги в сучасному

дослідженні. Простір для дітей повинен бути розроблений таким чином, щоб він відповідав індивідуальним потребам дитини. Це також стосується емоційної врівноваженості, тобто балансу між емоційно вираженим і нейтральним у просторі; це означає відсутність візуально агресивних елементів і кольорів, які можуть дезорієнтувати або зруйнувати структуру простору [2]. Стилістичне рішення має базуватися на єдиному принципі формоутворення та обмеженому наборі форм. Завданням дизайнера є створити інтер'єр, який наближений до дитячого світу. Це можна зробити за допомогою впровадження певних образів у дизайн-проекті. Допомагаючи створити потрібний емоційний стан, образи стилізуються у форми, що викликають у дитини асоціації. Наприклад, можна використовувати символи природи, такі як небо, дерева та повітря.

Вчені, які досліджують особливості дизайну дитячих інтер'єрів (Л. Бойко, А. Бурова, М. Галяпа та Л. Фоменко), стверджують, що колір відіграє чи не найважливішу роль у дизайні дитячого простору. Він сильно впливає на емоції дитини. Щоб виховувати смак і сприйняття кольору з дитинства, поєднання кольорів має бути гармонійним. Якщо ви хочете використовувати матеріали для оздоблення, зверніть увагу на пастельну гамму кольорів: ніжно-рожевий, світло-зелений, блідо-блакитний або жовтий [4, с. 73]. Яскраві кольори швидко втомлюють і дратують дитину, тому їх не варто активно використовувати в інтер'єрі.

У Скандинавії, конкретно в Норвегії, Швеції та Данії, принципи дизайну дитячих баз відпочинку базуються на концепції "Friluftsliv", що означає "життя на свіжому повітрі". Виникнення таких баз в кінці XIX - початку XX століття пов'язане із загальною тенденцією популяризації фізичної культури. Природна інтеграція в дизайні баз, такої як "Feriekolonien" в Норвегії, відображає пріоритет збереження здоров'я та гармонії з природою.

В Нідерландах дизайн дитячих баз відпочинку еволюціонував під впливом педагогічних течій. "De Eemhof Kids Club" втілює ідею "openluchtonderwijs" (відкрите навчання на вулиці), сприяючи розвитку дітей у натуральних умовах.

Такий підхід відзначається відкритістю просторів, що стимулює діалог із природою.

В Японії дитячі бази відпочинку виникли під впливом культурних та філософських особливостей [7, с. 24]. Принципи дизайну, які використовуються у "Kodomoland", відображають традиційний японський мінімалізм та стриманість. Захоплення природою та акцент на функціональність об'єктів відображають загальну філософію гармонії та простоти.

Основні рекомендації щодо проектування дитячих рекреаційних закладів можна знайти, аналізуючи фахову літературу. Тенденції проектування дещо змінювалися в залежності від року видання. Д. Косенко та В. Дубровська стверджують, що існує кілька етапів у проектуванні предметно-просторового середовища дитячих рекреаційних закладів відпочинку. На початку появи піонерських і скаутських таборів основою організації середовища була жорстка регулярна структура мілітарно-ідеологічного типу. Згодом такий підхід стає неактуальним. Поступово виявляються два основні елементи, які формують предметно-просторове середовище дитячих таборів [12, с. 29]. Вони є контекстними, оскільки вони базуються на місцевих архітектурних традиціях, і змістовними, оскільки вони враховують художні виявлення, які є основним предметом педагогічної роботи.

У Карпатах дитячі бази відпочинку виникли як реакція на втрату національної самобутності та потребу в збереженні традицій. "Karpaty Kids Haven" інтегрує етнічні мотиви в дизайн, наголошуючи на українській культурі та відзначаючись унікальністю використання національних елементів у створенні комфортного середовища для відпочинку.

Біля Києва, база "TechKids Paradise" відповідає на технологічні та освітні тенденції, акцентуючи на розвитку комп'ютерної грамотності та технічних здібностей серед дітей [18, с. 47]. Сучасний та енергійний дизайн бази відображає стрімкий розвиток цифрових технологій.

У Львові дизайн дитячих баз взяв свій початок у бажанні зберегти історичний спадок міста. "Lviv Legends Kids Camp" інтегрує архітектурні

елементи та місцеві мотиви, створюючи унікальну атмосферу, яка розповідає дітям про історію та культуру Львова.

Висновки до першого розділу

Отже, історія дитячих центрів відпочинку відображає динамічну еволюцію, сформовану суспільними змінами, філософією освіти та зростаючим розумінням важливості гри у розвитку дитини. Перші центри виникли у відповідь на виклики урбанізації та індустріалізації в Європі та Північній Америці наприкінці 19 століття. Під впливом прогресивних педагогів ці центри мали на меті забезпечити безпечний та контрольований простір для конструктивних ігор.

З роками концепція дитячих відпочинкових центрів еволюціонувала, враховуючи досягнення дитячої психології, стандарти безпеки та інклюзивного дизайну. У середині 20-го століття основна увага приділялася спеціалізованому ігровому обладнанню, а в останні десятиліття - інклюзивності та доступності для дітей з різним досвідом і здібностями. Сьогодні ці центри продовжують адаптуватися до мінливих суспільних потреб, впроваджуючи технологічні досягнення та залишаючись важливим простором для дітей, де вони можуть грати, спілкуватися та розвивати важливі навички у сприятливому середовищі. Історія дитячих відпочинкових центрів підкреслює більш широке суспільне зобов'язання плекати добробут і розвиток молодого покоління.

РОЗДІЛ 2. ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПРОСТОРОВІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНТЕР'ЄРІВ ДИТЯЧИХ БАЗ ВІДПОЧИНКУ

2.1. Нормативно-правова база проектування інтер'єрів дитячих баз відпочинку

При проектуванні будівель рекреаційних закладів, з загальними положеннями, слід керуватися ДБН В.1.1-7, ДБН В.1.2-2, ДБН В.1.2-6, ДБН В.1.2-7, ДБН В.1.2-14, ДБН В.2.1-10, ДБН В.2.6-98, ДБН В.2.6-161, ДБН В.2.6-162, ДБН В.2.6-198, ДБН В.2.6-220, ДСТУ Б В.1.2-3, ДСТУ-НБ В.1.1-27, ДСТУ-НБ В.1.2-13, ДСТУ-НБ В.2.6- 214 [13;14].

Так, при розміщенні баз відпочинку для дітей важливо дотримуватися ряду принципів та вимог для забезпечення комфортного та безпечного перебування дітей. Ось деякі ключові аспекти та вимоги:

- Розташування будівель: Будівлі бази відпочинку не повинні входити до прибудинкової території та не можуть знаходитися в межах житлових будинків. Мається на увазі, що база повинна мати свою територію для організації відпочинку та занять.
- Переобладнання наявних варіантів: Якщо база відпочинку розташована вже на існуючій території, допускається переобладнання наявних будівель або створення нових, якщо це необхідно.
- Інфраструктура: Важливою частиною бази відпочинку є наявність майданчиків, спортивно-ігрових зон, зон для ознайомлення з природою. Це дозволяє забезпечити різноманітний та активний відпочинок для дітей.
- Безпека: Будівлі та майданчики повинні відповідати санітарним та гігієнічним нормам для дітей. Зони для ігор та спорту повинні бути безпечними, а інфраструктура – належним чином обладнаною.
- Вимоги ДБН: Всі роботи повинні відповідати вимогам державних будівельних норм, зокрема, ДБН В.2.2-4:2018 щодо забудови ділянки.

Дотримання цих принципів допоможе створити комфортне та безпечне середовище для відпочинку та розвитку дітей.

Відповідно до ДБН В.2.2-4:2018, безпека і доступність у використанні: «Ухил і ширина сходів та пандусів, висота сходинок, ширина проступів, ширина сходових кліток, висота коридорів у сходових клітках, коридорах і зонах відпочинку, розміри дверних прорізів, а також висота коридорів у сходових клітках, коридорах і зонах відпочинку мають бути зручними і безпечними для пересування».

Згідно з ДБН В.2.2-4:2018 Санітарно-гігієнічні вимоги (безпека життя і здоров'я) денне світло: «Ігрові кімнати, спальні, дитячі ігрові майданчики (групи) у приміщеннях повинні бути забезпечені не менше трьох годин безперервного сонячного опромінення (інсоляції) на добу з 22 березня по 22 вересня відповідно до таких вимог ДБН В.2.2-12, ДСП 173.».

Проектування будівлі повинно завбачити захист від внутрішнього і зовнішнього джерела шуму [2, с. 43]. Рівень шуму, який допустимий в цих закладах, у районі завершеної забудови, має бути плюс 5 дБА, згідно з вимогами ДБН В.1.1-31, ДБН В.1.2-10, ДБН В.2.5-39.

Дитячі бази відпочинку повинні мати відчуття відкритості, комфорту, тому природне денне освітлення та певні дизайнерські прийоми можуть допомогти досягти цього. Слід передбачити головні входи та зони очікування:

- Стійка реєстрації;
- Гардероб;
- Інформаційні стенди стосовно закладу;
- Обідня зала або їдальня;
- Місця для сидіння;
- Доступ до Wi-Fi.

У закладі також має бути хоча б одна мультифункціональна кімната, в якій можна проводити консультації, будь-які освітні чи розважальні заходи, тощо. Простір споживання – є основою комплексу та займає більший розмір.

Планувальні елементи поділяються на такі структурні вузли:

1. Вхідні групи.
2. Приміщення основного призначення.

3. Підсобні та допоміжні приміщення.
4. Горизонтальні комунікації.
5. Вертикальні комунікації.

Приміщення вестибюлю, офісу, залу мають виглядати урочисто, так як саме ці зони створюють першочергове враження, це простежується у будь-яких спорудах із різним дизайном інтер'єру.

2.2. Принципи організації інтер'єру баз відпочинку

Організація інтер'єру баз відпочинку для дітей є важливим аспектом, який безпосередньо впливає на загальний досвід і функціональність цих просторів. Один із фундаментальних принципів полягає у створенні окремих зон у дитячій базі відпочинку, щоб задовольнити різноманітні види діяльності та вподобання користувачів [6, с. 17]. Таке зонування сприяє ефективному використанню простору, дозволяючи людям безперешкодно займатися різними видами рекреаційної діяльності.

Ключовим моментом в організації інтер'єру є безперешкодний потік і зв'язок між різними зонами. Продумане розміщення входів, коридорів і перехідних просторів гарантує, що користувачі зможуть легко переміщатися відпочинковим центром. Цей принцип сприяє створенню дружнього середовища, підвищуючи загальну доступність та зручність використання об'єкту.

Просторова гнучкість - ще один життєво важливий принцип, що дозволяє центру відпочинку проводити різноманітні заходи та активності. Багатоцільові простори з адаптивними меблями та модульною конструкцією дозволяють проводити різноманітні програми: від занять фітнесом і спортивних змагань до громадських зустрічей і культурних заходів [12, с. 28]. Така універсальність підвищує привабливість центру для широких верств населення.

Освітлення відіграє ключову роль у створенні правильної атмосфери в дитячій базі відпочинку. Природне світло часто є пріоритетним для створення гостинної та енергійної атмосфери. Крім того, стратегічне розміщення штучного

освітлення підтримує певні види діяльності та настроїв, сприяючи загальній естетичній привабливості та функціональності простору. Дизайн інтер'єру повинен відображати ідентичність та призначення рекреаційного центру. Єдина тема дизайну, кольорова палітра та елементи брендингу сприяють створенню єдиної візуальної ідентичності, формуванню почуття спільності та зв'язку між користувачами. Дизайн також має враховувати культурні та демографічні аспекти громади, щоб створити простір, який резонує з його користувачами.

Ефективне управління простором передбачає оптимізацію рішень для зберігання обладнання та витратних матеріалів, щоб вони були впорядковані та легкодоступні. Цей принцип гарантує, що дитяча база відпочинку залишається вільним від захарашення, сприяючи безпечному та ефективному середовищу для користувачів [18, с. 95]. Достатньо місця для зберігання також сприяє швидкому переходу від одного виду діяльності до іншого.

Першорядне значення має турбота про комфорт користувачів. Ретельно підібрані меблі, ергономічний дизайн та зручності, такі як зони відпочинку та пункти гідратації, сприяють позитивному та приємному користувацькому досвіду [7, с. 24]. Зручні місця для сидіння в громадських місцях сприяють соціальній взаємодії та розбудові громади.

Технологічна інтеграція набуває все більшого значення в сучасному дизайні рекреаційних центрів. Включення найсучасніших аудіовізуальних систем, інтерактивних дисплеїв та цифрових вивісок покращує загальний досвід користувачів, надаючи можливості для освіти, розваг та спілкування в межах об'єкту.

Внутрішній простір, відокремлений від зовнішнього, має відповідати основним функціональним вимогам і компонентам, які його утворюють.

Новітні технології можна використовувати на основі принципу універсального використання внутрішнього простору, тобто гнучкості зв'язків між функцією та композицією.

Зважаючи на те, що всі громадські будівлі мають спільну основу, визначення принципів взаємозв'язку відкритого та закритого простору є основною метою організації дитячої бази відпочинку.

Вільне планування об'ємів в одному будинку також є принципом, який означає, що можна організувати кілька закритих приміщень у вигляді замкнутих приміщень, наприклад, групи аудиторій або класів.

Групування закінчених блоків різних об'ємів навколо центрального ядра — це новий метод композиції. У будь-який період розвитку архітектури геометрія та вісь завжди були основною точкою опори, навколо якої організовували внутрішні та зовнішні простори.

Сталий розвиток є провідним принципом сучасної організації інтер'єру [2, с. 43]. Використання екологічно чистих матеріалів, енергоефективних систем та сталих практик відповідає зростаючій увазі до екологічної відповідальності.

2.3. Ергономіка для внутрішнього дитячого простору

Діти з великим задоволенням беруть участь у дослідженні свого чарівного оточення на дитячій базі відпочинку. Вони починають розуміти, наскільки вони можуть охоплювати щось руками або тримати в руках. Вони відчують, що, торкаючись предметів, вони можуть бути гладкими чи нерівними, м'якими чи твердими [13, с. 24]. Щоб легше входити в цей захоплюючий процес навчання, важливо, щоб навколишнє середовище відповідало їхнім розмірам і сприяло їхній здатності бачити та досягати предметів, а також почуватися комфортно в їхньому оточенні.

Простір, що показує можливості та здібності дітей, підвищує їхню впевненість, що вони можуть самостійно виконувати нескладні завдання. Відповідні елементи та розміри, такі як столи, вікна, стільці чи ігровий майданчик, сприятимуть розвитку інтересу дітей до будівництва та творчої діяльності. На дитячому майданчику можна розмістити меблі так, щоб парти, стільці та іграшкові елементи відповідали різним зростовим рівням дітей, створюючи приємне та підтримуюче середовище для їхньої ігрової активності.

Дизайнерка Аніта Руїл висловлювала переконання, що наш дитячий світ допомагає дітям в саморозвитку, тоді як для дорослих важливо використовувати свої навички та зусилля для поліпшення довкілля. Вона відзначала, що діти працюють для самого процесу, упереджаючи результат, у той час як дорослі фокусуються на досягненні конкретних метою. Це свідчить про те, що для дітей важливий сам дослідницький процес, рух, розвиток уяви, соціальна взаємодія та навчання через гру.

На дитячій базі відпочинку ми можемо врахувати цей підхід у дизайні простору [22, с. 77]. Забезпеченням можливостей для активного руху, інтерактивних ігор та розвиваючих діяльностей, ми створимо середовище, яке сприяє не лише розвитку фізичних навичок, а й розумового та соціального зростання дітей.

Так, вивчення ергономіки у контексті дитячого середовища вкрай важливе для забезпечення безпеки, комфорту та правильного фізичного розвитку дітей.

Ергономіка дитячих меблів та обладнання враховує специфічні особливості фізіології та поведінки дітей. Основні аспекти ергономіки дитячого середовища включають:

- **Розміри та висота меблів:** Дитячі меблі повинні бути адаптовані до розмірів та зросту дітей. Наприклад, столи та стільці повинні мати оптимальні розміри для зручного сидіння та праці.
- **Матеріали:** Матеріали, використовувані для виготовлення дитячих меблів, повинні бути безпечними, гіпоалергенними та довговічними. Уникайте використання матеріалів, які можуть викликати алергічні реакції або шкодити здоров'ю.
- **Дизайн та безпека:** Дизайн меблів повинен уникати гострих кутів, небезпечних виступів чи елементів, які можуть становити ризик для травмування дітей. Меблі повинні мати безпечні фіксатори та системи утримання.
- **Кольори та дизайн:** Яскраві кольори та привабливий дизайн можуть стимулювати та розвивати дитячий розвиток. Важливо враховувати естетичний аспект, але при цьому не забувати про безпеку та функціональність.
- **Антропометричний дизайн:** Застосування принципів антропометрії дозволяє враховувати розміри та фізіологію дитячого організму при розробці меблів та обладнання.

Стандарти та принципи Лінди Рут важливі для розробки безпечних та ергономічних дитячих середовищ, сприяючи правильному фізичному та емоційному розвитку дітей.

Професорка Памела Мосс та архітектор Марк Дудек підкреслюють важливість того, щоб процес проектування враховував особливі потреби та вимоги простору для маленьких дітей. Основний принцип, який вони підтримують, полягає в тому, що діти віком до семи років мають право на якісне освітнє середовище, яке враховує їхні потреби та активно підтримує їх соціальний розвиток. На етапі концепції проектування враховується специфіка споживача, а саме дітей, і приділяється особлива увага їхній безпеці та здоров'ю для зменшення ергономічних ризиків.

Цей підхід передбачає, що дизайн меблів чи товарів для дітей повинен бути орієнтований на споживача, враховуючи антропометричні виміри та рекомендації для найменших споживачів [9]. Такий підхід сприяє створенню безпечного та ергономічного середовища, яке сприяє здоровому розвитку та комфортному перебуванню дітей.

Меблі для спалень дітей можна розділити на дві основні категорії:

- готові меблі;
- меблі на замовлення.

Готові меблі можна класифікувати в трьох основних варіантах: автономні, модульні та меблеві колекції.

Автономні меблі є рухомими і можуть бути легко переміщені або переставлені з одного приміщення до іншого. Однак, якщо ці вироби не виготовлені на замовлення, то вони мають стандартні розміри.

Модульні меблі надають більше гнучкості, дозволяючи комбінувати різні компоненти, такі як ліжка, узголів'я ліжка, полиці, ящики, тумби та робочі поверхні. Це дозволяє створювати індивідуальні рішення, які точно відповідають потребам конкретної дитини.

Насупроти цьому, меблі на замовлення часто використовуються у концепції вбудованих меблів. Це може включати в себе створення просторових рішень, спеціально адаптованих під конкретні потреби та характеристики приміщень дитячого дошкільного закладу [6, с. 97]. Такий індивідуальний підхід дозволяє оптимально використовувати простір і враховувати особливості потреб дітей.

Багато виробників пропонують спеціальні колекції меблів для дитячих кімнат, які складаються з предметів, узгоджених за стилем та оздобленням. Такі колекції можуть включати різноманітні елементи, такі як ліжка, узголів'я, тумбочки, комоди, книжкові шафи, столи, стільці та дзеркала, всі в межах одного стилістичного напрямку.

Вбудовані меблі представляють собою тип меблів, які ідеально вписуються за розмірами в конкретний простір. Вони розроблені з урахуванням вимог

конкретного приміщення. Цей тип меблів може бути інтегрований в затишні куточки або розміщений під вікнами, створюючи цілісний зовнішній вигляд та використовуючи простір, який інакше може залишитися невикористаним. Такий підхід дозволяє оптимально використовувати простір та створювати затишне та ефективно організоване середовище для дітей.

На дитячій базі відпочинку для дітей віком від 8 до 11 років пропонується різноманітні ліжка для забезпечення їхнього комфортного та безпечного відпочинку. Стандартні одномісні ліжка є основою для молодших гостей. Забезпечуючи зручне спальне місце, вони відповідають стандартним розмірам для дітей віком від 8 до 11 років [3]. Це ідеальний вибір для спокійного сну та відпочинку.

Для більшого зручності та організації простору ми також пропонуємо ліжка зі зберіганням. З додатковими шухлядами чи полицями, вони дозволяють дітям зберігати свої особисті речі та іграшки, створюючи охайне та затишне місце для відпочинку. Для активних та творчих дітей віком від 8 до 11 років ми рекомендуємо ліжка-лофти. Вони не лише надають комфорт для сну, а й створюють зону для навчання або творчості, використовуючи верхню частину ліжка для додаткового простору.

У випадку обмеженого простору рекомендується компактні ліжка, спеціально розроблені для ефективного використання простору. З можливістю вбудованих шухляд чи інших елементів, вони допомагають зекономити місце та забезпечити зручний відпочинок для дітей [11]. Ліжка для дітей віком від 12 до 18 років розглядаються як стандартні ліжка для дорослих, і вони складаються з каркасу, матраца та опори, такої як пружинний блок чи інша конструкція. Каркас може бути простою металевою опорою на роликах або мати вбудовані голови та/або підніжки.

Двоярусні ліжка є варіантом, що забезпечує додатковий ігровий простір для підлітків. Такі ліжка вимагають захисної планки вздовж зовнішньої сторони, а стандарти вказують, що проміжок між матрацом і штангою не повинен перевищувати 75 мм, щоб уникнути можливості прослизання тіла дитини під

штангою. Для безпеки дітей, які переходять з дитячого ліжка на стандартне, навіть нижнє ліжко двоярусного варіанту може вимагати охорони ліжка, щоб запобігти випаданню. Важливо дотримуватися стандартів та враховувати потреби зростаючої дитини для створення безпечного та комфортного простору для сну та відпочинку.

Робочі поверхні у дитячій базі відпочинку є ключовим елементом меблів, спеціально адаптованим під вікові особливості [24]. Вони включають письмові та робочі столи, розроблені з урахуванням особливостей динамічного та багатофункціонального середовища.

Згідно з концепцією Стентона Леггетта та його колег, робочі поверхні в приміщеннях мають відрізняються легкістю руху та модульністю. Якщо поверхні обладнані колесами, вони повинні мати функцію блокування для додаткової безпеки. Важливо, щоб поверхні були придатні для роботи з різними матеріалами, такими як глина, фарби та інструменти.

З урахуванням різних типів ігор використовуються різні типи та висота столів. Адаптовані робочі поверхні сприяють творчому процесу та розвитку дітей. Зокрема, за ідеєю Аніти Олдс, в унікальному дитячому середовищі можуть бути знайдені поверхні подвійного призначення, такі як прилавки, столи, що складаються або перевертаються вгору або вниз, або платформи та стійки, які виконують різні функції для гри, вивчення, а також для зручності прийому їжі та відпочинку.

Для сидіння можна використовувати різні крісла, такі як брязкальця, подушки, шезлонги або дивани, складні стільці, сходи, лавки та кубки з різними функціями [21, с. 48]. Як правило, теми ігрових і сидячих місць викликають у дитини уявлення про столи та стільці, які знаходяться на рівні очей дитини.

Але, як очікується, у кожному етапі розвитку дитини можна не використовувати стандартні схеми розташування стільців. Щоб спонукати дітей думати та виражати свої думки, середовище має бути творчим.

Аніта Олдс вказує на важливість того, щоб усе обладнання у кімнаті для відпочинку дітей стало можливими елементами гри, сидіння та робочих

поверхонь. Важливо враховувати рухи, які можуть виконувати діти, для розвитку їх сенсорно-моторних навичок. Для дітей це може включати різноманітні вертикальні і бічні рухи руками і ногами з різних положень: лежачи, сидячи і повзаючи по поверхнях із різною текстурою та ступенем чутливості. Слід враховувати, що сидячі блоки і робочі поверхні стають неот'ємною частиною спального середовища, яке часто переміщується і переставляється [14, с. 119]. Будучи вкрай мобільними, вони повинні бути легкими та зручними для перенесення, щоб надати максимальну гнучкість у використанні простору для розвитку дітей.

При створенні дизайну дитячого простору важливо відводити достатньо місця для зберігання речей. Якісне зберігання дозволяє оптимально використовувати ресурси середовища при зберіганні.

Упорядкована система зберігання розширює та конкретизує ігрові активності між дітьми та дорослими. Стентон Легgett розподіляє засоби зберігання на дві категорії:

- Перша група це статичні блоки для стаціонарних речей та одягу.
- Компоненти із другої групи включають елементи з низьким рівнем зберігання, такі як мобільні шафи, шафи з відкритими та нахиленими полицями, а також візки, спеціально призначені для іграшок та книг, які можуть бути переміщені відповідно до потреб.

Натомість, Джойс Грінман визначає блоки для зберігання та відображення за двома основними аспектами, які можна назвати "закритими" та "відкритими". "Закриті" пристрої можуть включати настінні шафи та стелажі.

- Настінні шафи корисні, тому що вони дозволяють місце під ним використовуватися для зберігання або гри.
- Стелажі надають більше можливостей для адаптації, порівняно з шафами, і можуть використовувати висоту для обмеження доступу дітей. Крім того, вони часто використовуються для виставки об'єктів [28]. Очевидно, що відкриті системи для зберігання дозволяють дітям легше візуалізувати взаємозв'язки між об'єктами та планувати майбутні дії.

Меблі та засоби зберігання повинні виконувати подвійну функцію, гармонійно вписуючись у інші елементи інтер'єру та бути готовими до адаптації під зміни вимог. Залежно від контексту їх застосування, матеріали для виготовлення меблів можна поділити на п'ять категорій. Розміщення цих категорій може виглядати наступним чином:

- конструкційні матеріали (бамбук, ДСП, фанера, плетені вироби, гума та дерево, пластик, метали та сплави);
- листові матеріали (хутро, пластик, папір, картон, шкіра, гума та текстиль);
- покриття (емаль, металеві покриття, лакофарбові матеріали, пластмаси та гума);
- наповнювачі та набивні матеріали (пір'я, пінопласт, волосся, солома, натуральна та штучна гума) є однією з категорій.
- Найбільш вигідним матеріалом для виготовлення меблів є деревина, яку можна поділити на тверді породи (дуб, ясен, бук, береза, клен, вишня та інші) і м'які породи. З метою забезпечення безпеки дитячих меблів не рекомендується використовувати металеві конструкції.

Застосування металу обмежено лише конструктивними елементами або деталями обробки в областях, які не піддаються великому ризику, такими як петлі дверей блоків для зберігання та опори ліжка.

Пластик є одним із синтетичних матеріалів, що широко використовується в дитячих меблях [12, с. 70]. Вони представлені у різноманітних кольорах, мають високу міцність, довговічність та легкість.

Текстиль використовується в виробництві дитячих меблів для спалень. Оскільки кожен тип тканини призначений для різних умов використання, основні вимоги до них варіюються. Текстиль можна класифікувати за чотирма аспектами:

- волокна (наприклад, бавовна, шовк);
- конструктивний метод (наприклад, ткацтво та в'язання);
- нанесення кольорів та малюнків (наприклад, фарбування та друк);

- оздоблення (гідроізоляція та вогнестійкість).

Меблі, які використовуються в дошкільних закладах, повинні відповідати не лише вимогам безпеки, а й мати високий рівень функціональності.

Вибір кольорової палітри для дитячого середовища визначається рядом важливих аспектів, які впливають на емоційний та психологічний розвиток дітей та підлітків [1, с. 29]. У випадку бази відпочинку, дизайнери зосередилися на застосуванні спокійних та пастельних тонів, що має велике значення для створення комфортного та приємного оточення.

Важливість психологічного комфорту визначається вмістом спокійних кольорів, таких як блідо-рожевий та м'яка блакить, які сприяють відчуттю спокою та затишку. Це особливо важливо для відпочинку та відновлення енергії.

Кольорова гама також впливає на концентрацію та творчість. Яскраві пастельні відтінки, такі як м'який жовтий чи світлий персик, можуть стимулювати активність та творчий розвиток дітей та підлітків. Застосування теплих та успішних кольорів, таких як бліда оранжева чи кораловий, може позитивно впливати на емоційний стан, створюючи асоціації з радістю та позитивним настроєм. Кольори впливають не лише на особисті емоції, але й на соціальне сприйняття [5, с. 32]. Використання гармонійних та збалансованих тонів створює сприятливе середовище для соціальної взаємодії та спільної гри.

Застосування спокійних та пастельних тонів в проекті бази відпочинку свідчить про уважне планування та ретельний підхід до забезпечення комфорту, щастя та емоційного благополуччя дітей та підлітків у цьому унікальному середовищі.

Висновки до другого розділу

Провівши аналіз нормативно-правової бази проектування, ергономіки та функціонального зонування можна зробити такі висновки:

1. Перш за все, важливо враховувати основні правила проектування дошкільних закладів відповідно до ДБН та ДСТУ. Це включає розташування будівлі, організацію території з ігровими майданчиками, спортивно-ігровими зонами, а також доріжками та освітленням. Планування повинно враховувати вірний уклон, ширину маршів і денне освітлення, створюючи комфортне та безпечне середовище для дітей.

2. Аналізуючи функціональний потенціал дитячих закладів, виявляється, що кожне приміщення має свою унікальну функцію. Архітектурно-планувальні методи, такі як композиційна та блочна схеми, дозволяють створити різноманітні зони, такі як групова, загальнорозвивальна, фізичних та музичних занять, що враховує потреби дітей у всебічному розвитку.

3. Звертаючи увагу на ергономіку внутрішнього середовища, слід враховувати основні ергономічні вимоги до меблів. Це означає врахування віку та зросту дітей при проектуванні столів, стільців, ліжок та інших меблів. Меблі повинні бути міцними, безпечними та комфортними, а кольори відіграють роль у психофізичному стані дітей, сприяючи їхньому комфортному перебуванню в приміщенні.

РОЗДІЛ 3. ФОРМУВАННЯ ПРОЄКТУ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ ДИТЯЧОЇ БАЗИ ВІДПОЧИНКУ

3.1. Загальні дані

Одним із найстаріших міст Київщини є Богуслав. Він був заснований в 1032 році князем Ярославом Мудрим. Це була фортеця на річці Рось, яка була побудована, щоб захистити південні кордони Київської Русі від кочівників. Богуслав розташований на скелястих берегах Росі. Наразі в місті проживає 17 000 осіб.

На початку місто називалося Богуславль. Його заснував князь Ярослав Мудрий у 1032 році як закріплення на південній межі руської держави. Орди Батия зруйнували Богуслав у центрі у 1240 році. Він знову з'явився в XV столітті, коли вже був частиною Литви. У 1589 році польський король передав місто Янушеві Острозькому. Князь зміцнив замок і дав мешканцям міста багато привілеїв. Місто отримало Магдебурзьке право в 1620 році [7, с. 24]. Приблизно тоді ж у місті був створений козацький полк, який успішно існував до 1712 року. В 1702 році полк, керований Самійлом Самусем, підтримав повстання Семена Палія.

Під час усіх козацьких і гайдамацьких повстань Богуслав був лідером. Сучасні люди знають Богуслав більше завдяки своїй легендарній уродженці, героїні народних дум Марусі Богуславці. Вона стала рабом турецького султана під час одного з татарських набігів. Яюсь Маруся отримала ключі від в'язниці та випустила на волю сотні невільних козаків. Наразі пам'ятник Марусі Богуславці розташований на березі Росі в центрі міста. Місто належало Станіславу Понятовському з 1774 року, але через одинадцять років його купив Ксаверій Браницький. А в 1796 році Богуслав став повітом до 1846 року.

Уродженець Богуслава Іван Сошенко був художником, а Тарас Шевченко неодноразово відвідував це місто [13, с. 24]. Іван Нечуй-Левицький працював у богуславському духовному училищі з 1859 по 1961 рік. Він також навчався тут (1847-52). У 1877 році Соломон Рабинович, також відомий як Соломон-Алейхем, прибув до Богуслава. Він був учителем дочки багатого орендаря Елімелеха Лосва

протягом трьох років і майбутній письменник закохався в свою ученицю. У 1883 році Соломон викрав Ольгу Лоеву та одружився з нею всупереч волі її батька - Елімелеха. Місто також відоме тим що з 1885 по 1886 рр. тут проживала Марко Вовчок.

Сучасний Богуслав - це центр району зі 16-тисячним населенням. Місто розташоване в живописній долині, яку прорізує річка Рось, оточена величезним масивом граніту, відомим як "богуславські скелі". По схилах річки розкидані великі кам'яні формації, а береги місцями утворені стрімкими прямовисними скелями [19, с. 98]. Деякі частини Богуслава мають вигляд гірського поселення, а парк, розташований на кам'янистому острові, утвореному старим і сучасним руслом Росі, можна вважати одним із найкрасивіших провінційних парків в Україні.

Більшість будинків у Богуславі були побудовані в 1800-х і на початку 1900-х років. Найцікавішим серед них є будинок, зведений у 1726 році на початку XVIII століття. Кам'яниця (вул. Шевченка) є унікальною будівлею в Центральній Україні. Спочатку це було житлово-фортифікаційним приміщенням, але в другій половині 1800-х років тут розміщувалася єврейська релігійна школа хедер. Кам'яниця служила клубом для глухонімих після революції, управлінням гестапо під час окупації та музеєм комсомольської слави після війни. Ця приємна будівля була реставрована в 1900 році, і зараз у ній працює Музей народних промислів.

Соборна Троїцька церква є головною пам'яткою Богуслава, яку збудували у 1862 році на місці старої дерев'яної церкви. Будівля була побудована в стилі, який не є типовим для українських православних храмів. Велика ротонда з прибудованою дзвіницею оточила круглу форму. Портик тосканського ордеру має чотири колони на передньому фасаді церкви [2, с. 43]. Церкву можна побачити здалеку, оскільки вона знаходиться на пагорбі над долиною Росі.

У місті є Миколаївський монастир, який знаходиться в вулиці Озерна, 35. Обитель була заснована ще в XVI столітті і протягом багатьох років залишалася головним місцем православної громади в регіоні. У XVI столітті монастир став

греко-католицьким, але в 1768 році після гайдамацького повстання він знову став православним. У 1800-х роках при монастирі було духовне училище. У 1853 році на території обителі було побудовано величезний Успенський собор з високою дзвіницею. Ця споруда не збереглась і під час II Світової війни вона була дуже пошкоджена, а в 1948-50 роках її взагалі розібрали.

Монастир функціонував до 1929 року, потім його закрили, а келії облаштували під господарські потреби. Відновили обитель у 1993 році.

Проект дитячої бази відпочинку умовно буде реалізовано у м. Богуслав, Київської області на березі річки Рось. Сама ділянка, для будівництва, має прямокутну форму, яка має розміри 60×80 м [4, с. 103]. Як вище сказано, площа цієї ділянки 0,48 га; рельєф – спокійний, без ухилів. Таке розташування дитячої бази відпочинку було обрано не випадково, адже воно має багато переваг:

1. Ідеальне розташування на березі річки:

Розташування дитячої бази відпочинку в Богуславі, прямо на березі річки Рось, має безліч переваг. Вигідне розташування забезпечує ідилічну обстановку в оточенні природи, сприяючи створенню спокійного і мальовничого середовища для дитячих розважальних заходів.

2. Мальовниче природне оточення:

Розташування Богуслава біля річки Рось знайомить дітей з красою природи. Приголомшливий прибережний ландшафт стає невід'ємною частиною їхнього рекреаційного досвіду, пропонуючи їм можливість взаємодіяти зі світом природи. Заспокійливий шум води, що тече, і пишна зелень створюють спокійне тло, яке покращує загальну атмосферу рекреаційного центру.

3. Можливості для активного відпочинку:

Близькість до річки Рось відкриває безліч можливостей для активного відпочинку. Діти можуть взяти участь у водних пригодах, таких як катання на човнах, риболовля або пікніки на березі річки. Широкі відкриті простори вздовж берегів річки надають достатньо місця для занять спортом, групових ігор та прогулянок на природі, заохочуючи до здорового та активного способу життя.

4. Екологічне навчання:

Річка Рось слугує освітнім ресурсом для дітей, пропонуючи уроки з природознавства та екології. Дитяча база відпочинку може включати освітні програми, зосереджені на річкових екосистемах, водному житті та важливості збереження довкілля. Такий практичний навчальний досвід виховує дбайливе ставлення до природи та сталого розвитку.

5. Розширені рекреаційні можливості:

Присутність річки покращує загальний рівень рекреаційних можливостей. Водні об'єкти, такі як басейни або водні ігрові майданчики, можуть бути легко інтегровані в дизайн центру, забезпечуючи освіжаючі можливості в теплу пору року. Розташування на березі річки надає унікальний вимір традиційним дитячим майданчикам, роблячи рекреаційні простори більш динамічними та цікавими.

6. Терапевтичні та релаксаційні переваги:

Заспокійлива природа прибережного середовища має невід'ємні терапевтичні переваги. Заспокійливий вплив води може сприяти зменшенню стресу та покращенню самопочуття як дітей, так і персоналу. Створення спеціальних зон відпочинку з видом на річку покращує загальний психічний стан здоров'я в дитячій базі відпочинку.

7. Взаємодія з громадою та заходи:

Дитячий відпочинковий центр на березі річки Рось стає центром залучення громади. Це місце для проведення громадських заходів, сімейних зустрічей та місцевих свят, що сприяє зміцненню почуття єдності та обміну досвідом між мешканцями. Залучення громади додає атмосфері центру життєрадісності.

Кліматичні особливості району проекту вкрай сприятливі для створення дитячої бази відпочинку, де основні заходи влаштовані на свіжому повітрі. Тут діти, граючи серед природи, отримують більше задоволення та користі, порівняно з тим, що можна було б отримати у закритих приміщеннях [9]. Проведення часу на свіжому повітрі сприяє не лише розвитку, а й покращенню здоров'я дітей.

Проект включає різноманітні майданчики для різних ігор та навчання. Фізкультурний майданчик, де діти можуть лазити, гойдатися та розвивати свою фізичну активність. Також передбачено бігові доріжки для тих, хто любить бігати. Окрема смуга відведена для навчання велоспорту. Крім того, ми розробили групові майданчики та інші ігрові зони, щоб діти могли активно взаємодіяти одне з одним та розвивати свої навички у природному середовищі [16, с. 7]. Важливий аспект проекту - це не лише розваги, але й створення умов для повноцінного відпочинку та розвитку кожної дитини на природі.

За рахунок вдалого територіального розміщення тут є можливість організувати одразу кілька зон відпочинку на різну тематику:

1. *Лісовий Екологічний Центр*: Використовуючи природний лісовий простір, де діти можуть взяти участь у екологічних заходах та навчальних програмах. Екскурсії, вивчення рослин та тварин, а також природні ігри, допомагають дітям розкривати та розуміти природу навколо себе.

2. *Річковий Берег*: Створення затишної зони біля річки для різноманітних водних розваг. Пісочниці, водні ігри, човни та можливості для риболовлі додають різноманіття розважальним активностям. Берег річки обладнаний лежачками, пікнік-зонами та місцями для барбекю, створюючи ідеальне місце для відпочинку біля води.

3. *Пригодницький Лісовий Лабіринт*: Створення лабіринту або пригодницького маршруту в лісі для заохочення дітей до дослідження природи. Завдання та ігри, розташовані в лісовому середовищі, допомагають розвивати навички орієнтування та розуміння природи.

4. *Майданчик для Відпочинку*: Організація комфортної зони для відпочинку, де діти можуть розслабитися, читати або займатися творчістю під затишною тінню дерев. Лавочки та альтанки додають зручності цій природній зоні відпочинку.

5. *Лісові Театральні Постановки*: Використання лісового простору для театральних вистав, ролевих ігор та імпровізацій. Природне оточення лісу створює унікальну атмосферу для творчих вистав та розвиває акторські навички.

6. *Екстремальний Лісовий Парк*: Створення парку на деревах із перешкодами, канатними доріжками для розвитку фізичних навичок та відваги серед дітей. Активний відпочинок в лісовому середовищі стимулює рух та здоровий спосіб життя.

7. *Розвивально-Творчі Майстерні*: Створення зон для творчості та розвитку, де діти можуть займатися малюванням, ліпленням та іншими рукодільними заняттями. Природне оточення сприяє інспірації та творчому розвитку.

Основне устаткування та інвентар на території бази:

Усі ігрові елементи, обладнання та конструкції на території нашої дитячої бази відпочинку мають бути у відмінному стані, без будь-яких пошкоджень та забезпечувати безпеку [11]. Складові частини збірних конструкцій повинні бути надійно скріплені для забезпечення їх цілісності та безпеки використання.

Спортивне обладнання:

Спортивні ігрові елементи, такі як сходи, містки, турніки, пеньки, арки, кільця, мішені, ворота та гірки з перешкодами, будуть встановлені з урахуванням тривалого використання та безпеки для дітей. Можливо розміщення їх у центрі великої площі, покритої травмобезпечною плиткою або піском для додаткового комфорту та безпеки.

Альтанки та зони відпочинку:

У прогулянкових ділянках дитячої бази відпочинку будуть встановлені альтанки з дахом, суцільними стінами та лавками для відпочинку. Ці зони дозволять дітям насолоджуватися природою, граючись у спокійні ігри, читаючи чи просто спілкуючись під тінням.

Гойдалки та лавки:

Гойдалки повинні відповідати вимогам безпеки та враховувати вікові особливості вихованців. Їх регулярно перевіряють на наявність поломок, проводять ремонт, оновлюють покриття та змашують рухомі деталі для забезпечення безпеки гри [3]. Лавки будуть розміщені в зонах відпочинку та для спокійних ігор, забезпечуючи зручні та безпечні місця для відпочинку.

Дизайн та зони для творчості:

Додатково, на території дитячої бази будуть розташовані зони для творчості з елементами дизайну, які гармонійно поєднуються з природним оточенням. Ці місця стимулюватимуть творчість та розвиток дітей.

Озеленення на території дитячої бази відпочинку: У дитячій базі відпочинку присвячено не менше 30% території зеленим насадженням. Це забезпечить не лише красивий вигляд, але й сприятиме створенню сприятливого середовища для відпочинку та розвитку дітей. Дерева та чагарники виконуватимуть функції затримки пилу, створення тіні під час спеки, а також створення затишку.

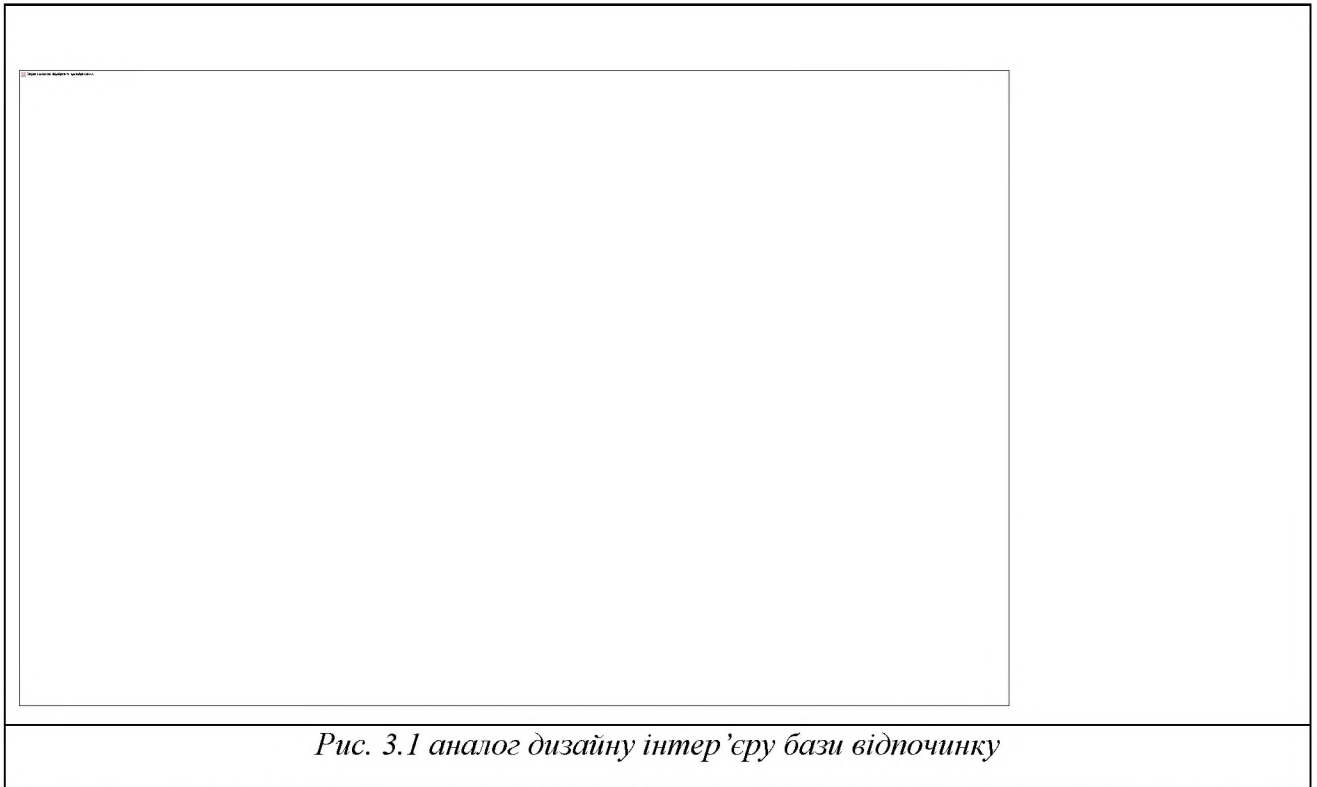
Рослини для ландшафтного дизайну: На території дитячої бази можна висаджувати різноманітні рослини, які привертають увагу дітей до вивчення рослинного світу та розвивають їхню любов до природи. Використовуються такі рослини, як липа та жасмин, а також хвойні дерева і ялинки, що додають повітря цілющими фітонцидами та створюють захист від пилу та шуму.

Квіткові композиції: Квіткові клумби, палісадники та інші квіткові елементи втілюють в себе райдужний оазис фарб та ароматів. Вони використовуються для створення яскравих та привабливих місць, де діти можуть цікавитися рослинами [26]. Клумби обрамлені дерев'яними прядками чи плетеними парканами, що додає їм естетичної привабливості.

3.2. Загальна концепція інтер'єру

У цей важкий час для України важливо вміти відпочивати та відновлювати себе. Немає нічого, що може бути більш корисним, ніж хороше оточення; будь-яка позитивна атмосфера навколо підбадьорить і наповнить вас силою та енергією. Це особливо важливо для дітей.

Сучасний стиль дизайну інтер'єру був обраний для бази відпочинку, оскільки найкращий спосіб навести лад у своєму житті — це викинути все непотрібне з шафи та навіть сумочки [30]. Немає нічого зайвого навколо, окрім

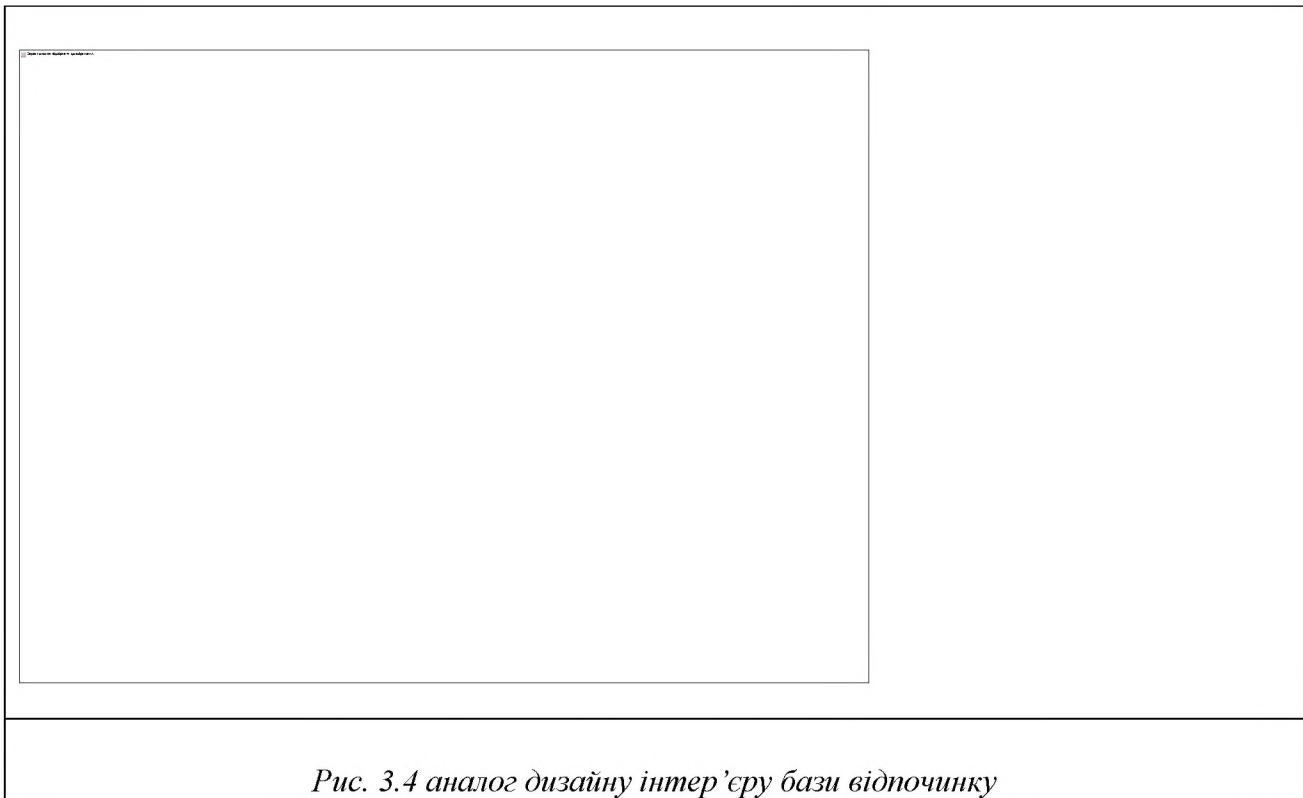
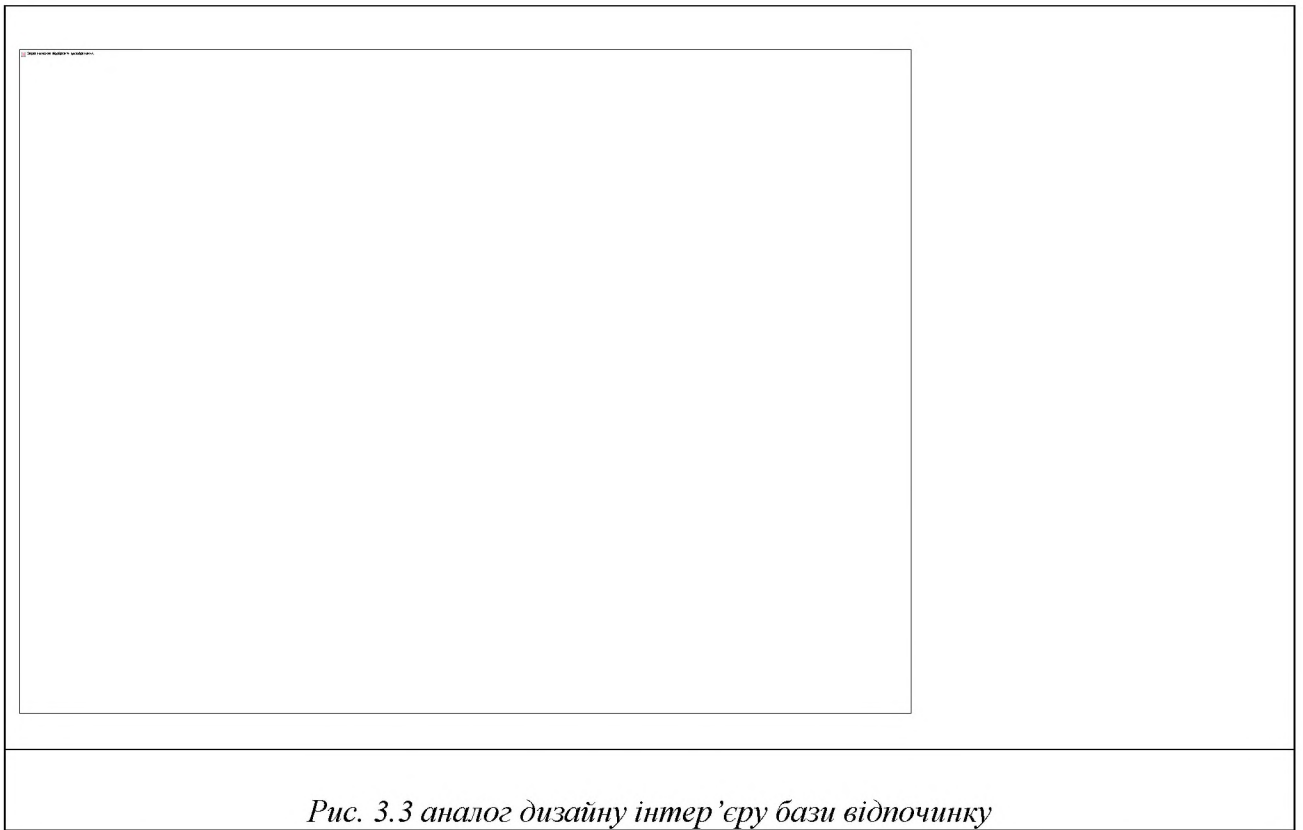

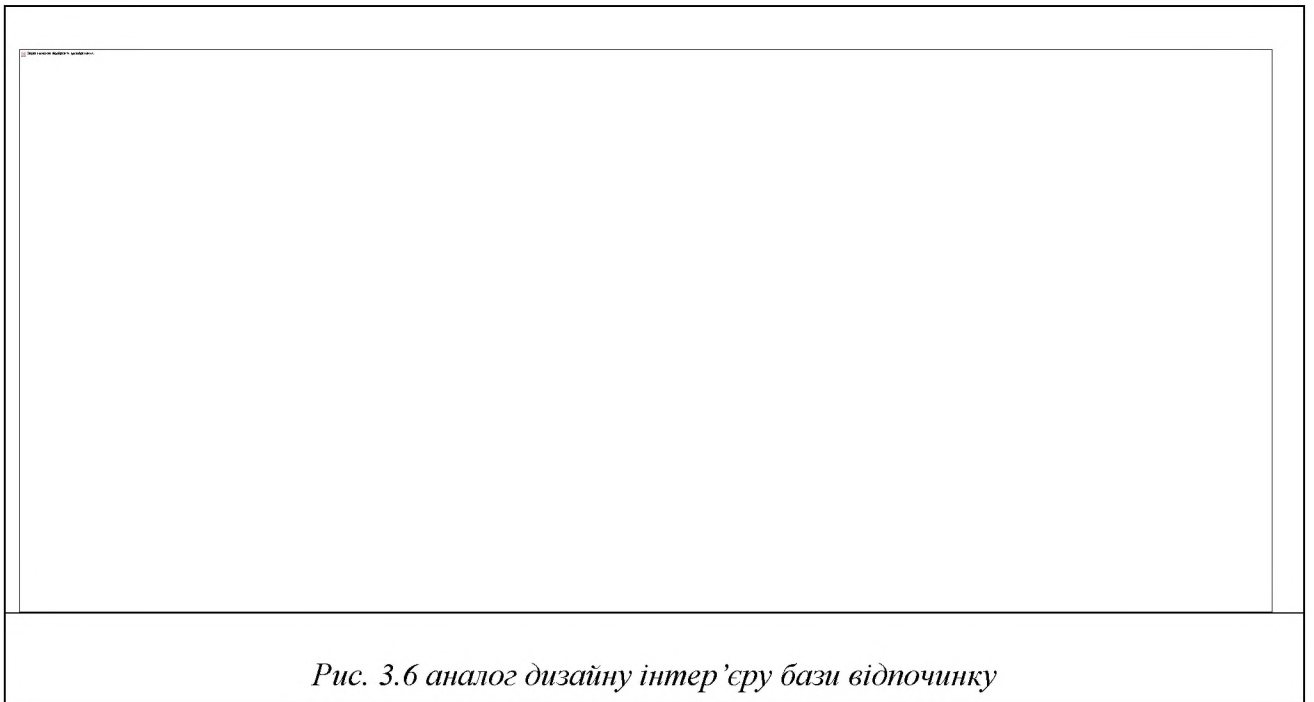
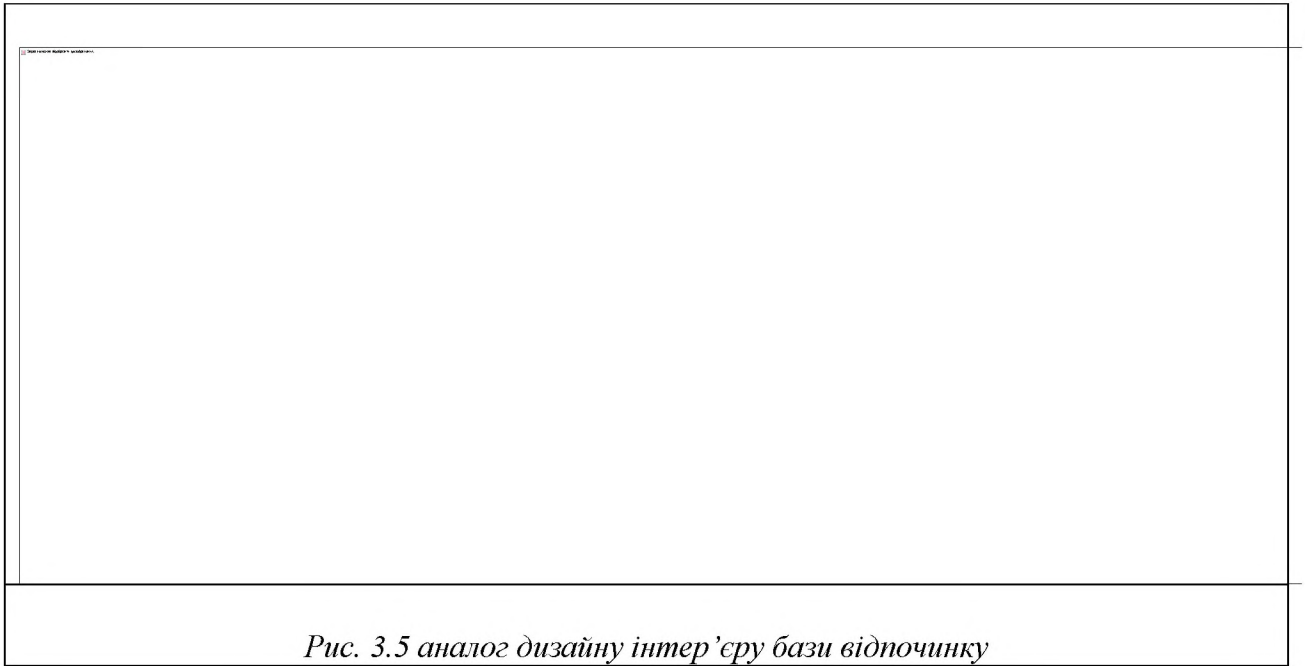
Ідея полягає в тому, щоб поєднати внутрішнє приміщення з чистотою природи використовуючи натуральні матеріали для виготовлення меблів і санітарних засобів, а також озеленюючи простір живими рослинами [23, с. 98].

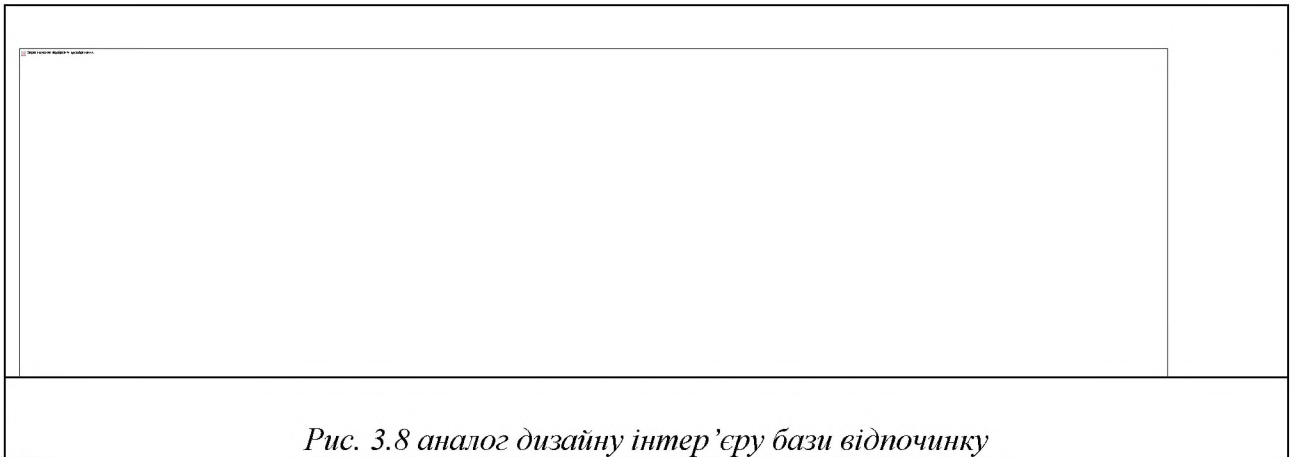
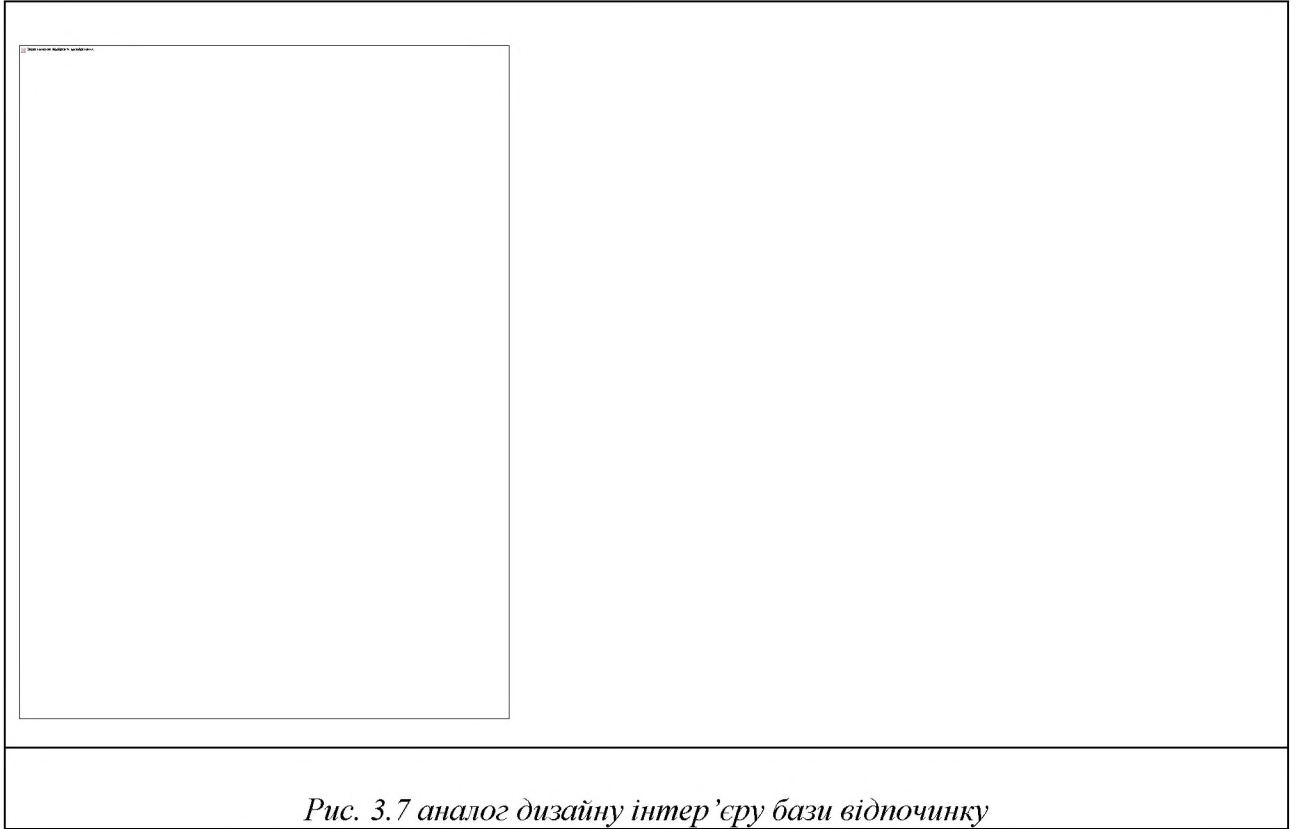
За аналогією були розроблені інтер'єри заміських баз за кордоном, з метою демонстрації сприятливих умов перебування дітей у дитячій базі відпочинку завдяки сучасним тенденціям, які люди використовують навіть у своїх будинках для комфортного життя, відпочинку та роботи.

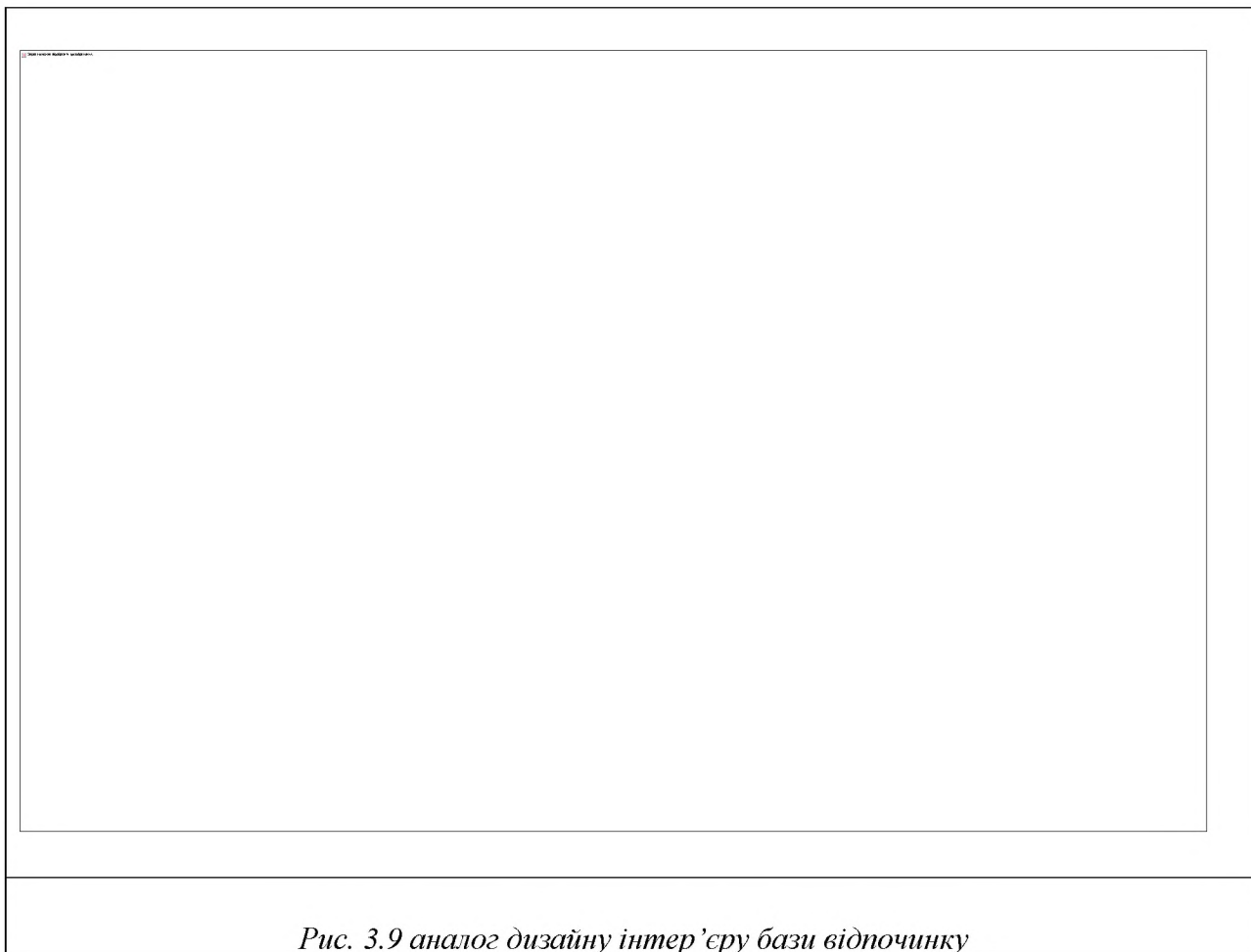

Рис. 3.2 аналог дизайну інтер'єру бази відпочинку

3.3. Кольорове рішення, композиція та дизайн у формуванні інтер'єру

Засоби естетичної виразності поділяють на наступні 3 групи:

1. Засоби, які формують організаційну структуру закладу
2. Засоби гармонізації форми
3. Засоби, завдяки яким посилюється емоційна виразність

В інтер'єрі симетрія, метрично-ритмічні закономірності та тектоніка входять до першої групи; масштаб і пропорції входять до другої групи; а кольори, світло та форми входять до третьої групи [8, с. 76]. На кожному етапі розробки дизайну у кольорі буде формуватися та переглядати його поєднання.

Після кожного аналізу внутрішнього середовища також можна визначити три підсистеми. Першою підсистемою є відгороджений простір, який

визначається розмірами та загальними пропорціями умовних огорожень, створених навколишнім середовищем.

Прострова підсистема, яка служить основою для рішень щодо дизайну інтер'єру, є найважливішою частиною композиційної структури. Конфігурація та масштаб також мають важливе значення, оскільки елементи, пов'язані з людиною, такі як сходи, дверні прорізи та огороження, встановлюються відповідно до людського масштабу [14, с. 29]. Її можна відрізнити від навколишнього середовища лише за допомогою співвідношення масштабів між людиною та інтер'єром.

Утворюючи композицію інтер'єрного простору, обсягове співвідношення має є останньою, але не менш важливою підсистемою. Це можна зробити двома способами: розмістити об'єм по периметру, залишивши центральну частину відкритою; або можна розмістити все в центральній частині.

Таким чином, розвиток композиційної структури можна отримати за допомогою художньо-декоративних пошуків у формуванні дизайну інтер'єру, доповнюючи вищезгадану структуру. Усі ці елементи мають бути єдині з точки зору естетики та ергономіки, і це підкреслюється системою акцентів і домінант, які підкреслюють загальну тему композиції.

Колір відрізняється від емоційних факторів. Кожен знає, що певні кольори піднімають настрій, тоді як інші заспокоюють і сповільнюють. Різноманітні кольори та різкі контрасти шкідливі для розуму людини. Дуже довго вплив кольору на око не був важливим; експерти визначали кольори лише на основі архітектурних, дизайнерських традицій і наявності фарб.

У місцях активного відпочинку, таких як спортзал, слід використовувати кольори, які заспокоюють. У таких закладах потрібно дуже уважно вибирати кольори, оскільки це може вплинути на працездатність персоналу та відпочинок дітей або негативно, призводячи до фізичного та психічного виснаження [19, с. 98]. Це дуже важливо для відновлення дітей, які постраждали від війни в Україні.

Функціональне фарбування — це використання зелених, жовтих, синіх і червоних тонів. Зважаючи на те, що ми робимо, кольори мають бути

пастельними та спокійними. Як наслідок, правильне розташування кольорів у зонах допоможе їм організувати свою роботу та зменшити втому та погане самопочуття.

Колірна гамма в дизайні інтер'єру відпочинкового центру має величезне значення, сприяючи створенню загальної атмосфери і впливаючи на емоції та переживання його відвідувачів [6, с. 42]. У цьому конкретному відпочинковому центрі було зроблено свідомий вибір на користь світлих, пастельних кольорів, які мають заспокійливий ефект, сприяючи створенню спокійної та привабливої атмосфери. Вибір кольорів відіграє ключову роль у створенні простору, який відповідає потребам дітей, гарантуючи, що атмосфера сприяє розслабленню, а не викликає сильні емоції.

Переважає використання м'яких пастельних тонів, таких як ніжний блакитний, заспокійливий зелений та ніжний рожевий, покликане створити візуально гармонійну та емоційно комфортну атмосферу. Ці кольори відомі своїми заспокійливими та виховними властивостями, що робить їх особливо придатними для приміщень, де діти займаються розважальною діяльністю. Палітра кольорів відображає ретельне врахування психологічного впливу, визнаючи потенціал сприяння почуттю безпеки та спокою серед юних користувачів.

Композиція дизайну інтер'єру підкреслює баланс і симетрію, сприяючи створенню цілісного та естетично привабливого планування. Продумане розташування меблів, ігрових та інтерактивних зон створює відчуття порядку, зберігаючи при цьому динамічне та привабливе середовище [2, с. 74]. Дизайн заохочує плавний рух між різними просторами, гарантуючи, що переходи будуть плавними, а кожна зона ефективно слугуватиме своєму призначенню.

Дизайн комунікацій у відпочинковому центрі відповідає заспокійливій кольоровій гамі та продуманій композиції. Чіткі та візуально привабливі вказівники шляхів ведуть відвідувачів через різні зони, полегшуючи навігацію по об'єкту як дітям, так і дорослим, використовуючи доступну графіку та символи. Включення елементів природи та вигадливих ілюстрацій ще більше

сприяє привабливості дизайну для дітей. Настінні розписи, твори мистецтва та інтерактивні дисплеї з грайливими персонажами чи природними сценами додають простору елемент радості та уяви, створюючи середовище, яке не лише заспокоює, але й пробуджує творчість та цікавість у дітей.

Інтеграція технологій у комунікаційний дизайн включає інтерактивні екрани та дисплеї, які надають інформацію про поточні заходи, розклади та важливі оголошення [20, с. 54]. Такий цифровий підхід підвищує рівень залученості та сприяє ефективній комунікації. Ретельний підбір заспокійливої кольорової гами, продумана композиція та комунікаційний дизайн, дружній до дітей, спільно сприяють створенню простору, який не лише задовольняє рекреаційні потреби дітей, а й сприяє відчуттю спокою та добробуту. Цей дизайн є свідченням розуміння того, що побудоване середовище суттєво впливає на емоційний та психологічний стан його користувачів, особливо у просторі, призначеному для розваг та розвитку дітей.

Освітлення є важливою частиною дизайну інтер'єру рекреаційного центру. Воно може створювати різні настрої, наприклад похмуре, радісне, заспокійливе або збудливе. Отже, в інтер'єрі є всі звичні якості природного світла, які забезпечують спокій.

Світло в приміщенні має допомогти зрозуміти загальну концепцію будівлі. Наразі ми маємо рекреаційний комплекс, у якому природні ресурси допомагають людям покращити своє фізичне та психологічне самопочуття. Тому світло вирішує тектонічне завдання і дає форму, яка розкриває основу внутрішніх конструкцій.

Вигляд з вікна має бути на природні краєвиди, оскільки розкриті розміри світлових прорізів показують розміри внутрішнього простору бази відпочинку. Панорамні вікна можуть гармонійно поєднати внутрішні та зовнішні кімнати [22, с. 68]. У приміщеннях закладів охорони здоров'я можна використовувати суміщене освітлення лише у випадках, коли це необхідно в рамках об'ємно-планувального рішення, окрім номерів, спальних кімнат гостей або персоналу.

Штучне освітлення можна створити за допомогою світлодіодних джерел [18, с. 33]. В приміщеннях має бути окреме управління освітленням для зон із різними природними джерелами освітлення та різними режимами роботи.

3.4. Просторово-планувальне рішення і зонування закладу

Будівля дитячої бази відпочинку має форму прямокутника, що дозволяє оптимально розташувати всі функціональні зони в єдиному просторі. Компактний та ергономічний дизайн сприяє зручному розташуванню приміщень та ефективному використанню площі.

Споруда має компактну композиційну схему, де всі приміщення розташовані поруч, утворюючи єдиний архітектурний ансамбль. Відмінності у функціональності не перешкоджають один одному, забезпечуючи оптимальну організацію простору.

Групові приміщення розташовані поряд одне з одним, створюючи легкий доступ та зручний перехід для дітей [23, с. 89]. Службово-побутові зони, такі як кабінети адміністрації та приміщення для персоналу, розташовані недалеко від груп, сприяючи ефективному взаємодії персоналу та зручному обслуговуванню.

Транзитна зона, яка служить коридором, розділяє та одночасно об'єднує групові та службово-побутові зони. Цей коридор стає центральним елементом композиції будівлі, сприяючи легкому та швидкому переміщенню між різними частинами центру.

Приміщення спеціалізованого профілю, такі як лекційні зали, майстерні та бібліотека, розташовані в окремих зонах, де їх функціональність оптимально використовується [12, с. 70]. Це створює концентровану область для навчальних та розвиваючих заходів.

Архітектурне рішення передбачає ефективне використання природного світла, розташовуючи приміщення так, щоб максимізувати освітлення і створити яскравий та енергетичний простір [22, с. 80]. Простір розрахований на різні вікові групи, забезпечуючи адаптовані зони, для різних вікових груп.

- Розміри будівлі – 84,7 м – ширина, 51,35 м – довжина, 72 м - висота

- Висота стін на 1 поверсі – 2,1 м, на другому – 3,5 м
- Будівля без підвалу, для технічного підпілля виділено окремі приміщення.
- Перший і другий поверхи будівлі – безкаркасний.
- Планувальне рішення будівлі коридорне.

Якщо звернути увагу на зонування усієї будівлі, то її можна поділити на такі основні зони:

1. Стійка реєстрації. Сюди входить:

- Гардероб;
- Інформаційні стенди стосовно закладу;
- Обідня зала або їдальня;
- Місця для сидіння;
- Доступ до Wi-Fi.

2. Ігрові та активні зони:

Основна ігрова зона поділена на зони, які відповідають різним віковим групам та видам діяльності. Простір включає зони для творчих ігор, такі як куточки декоративно-прикладного мистецтва, станції з будівельних блоків та зони для творчих ігор. Крім того, є зони активних ігор з відповідним для кожного віку обладнанням, щоб діти могли займатися фізичною активністю, розважаючись у безпечному середовищі.

Спальні

Кількість ліжок у кімнатах відповідає числу вихованців і розрахована на 28 дітей, розміри ліжок визначаються віком дітей. Для зручності та економії простору застосовуються двоспальні ліжка зі спеціальними загородженнями щоб уникнути ризику падіння для тих, хто розміщується на 2-му ярусі. Крім ліжок у спальні будуть вішалки для одягу, стільці, столи та м'які пуфи.

3. Зона навчання:

Спеціальна зона призначена для сприяння навчанню та дослідженню. Ця зона включає інтерактивні розвиваючі ігри, куточки для читання з

різноманітними книжками та практичні заняття, які стимулюють допитливість і когнітивний розвиток. Простір ретельно організований, щоб заохочувати як групове навчання, так і індивідуальні дослідження.

4. Зона відпочинку та релаксації:

У зоні відпочинку затишні куточки зі зручними сидіннями створюють тихий простір, де діти можуть розслабитися або насолодитися казковими історіями. М'які подушки, крісла-мішки та спокійні кольори створюють заспокійливу атмосферу, дозволяючи дітям відпочити від активних ігор та перезарядитися.

5. Відкритий ігровий майданчик та природна зона:

Відкритий ігровий майданчик є важливою частиною центру, на якому розміщені ігрові конструкції відповідно до віку, гойдалки та відкриті простори для бігу та рухливих ігор на свіжому повітрі. Природна зона з дружніми до дітей рослинами та зеленими насадженнями забезпечує зв'язок зі світом природи, сприяючи вихованню дбайливого ставлення до навколишнього середовища.

6. Медичний блок:

Для безпеки дітей виділяється окрема зона. На всій території центру встановлені заходи безпеки, а пункт першої медичної допомоги обладнаний необхідними засобами. Люди, які мають досвід першої медичної допомоги, завжди готові швидко реагувати на будь-які непередбачувані ситуації.

Медична служба має на меті надавати дітям термінову медичну допомогу, сприяти зниженню захворюваності та проводити оздоровчі заходи.

У дитячій поліклініці медична кімната оснащена так само, як і педіатрична. У кабінеті буде письмовий стіл і два-три стільця.

У кабінеті також буде кушетка. Медична ширма також є важливою деталлю.

У кабінеті будуть ростоміри, ваги, спірометри та тонометри. Це все потрібно, щоб швидко виявити хвороби грудної клітки.

7. Харчова зона:

Обідня зона - це не просто місце для прийому їжі, це можливість для соціальної взаємодії та навчання здоровому харчуванню. Столи та стільці дитячого розміру роблять їжу приємною, а дизайн сприяє створенню позитивного та спільного обіднього досвіду. Центр гарантує, що поживні закуски та обіди надаються в гігієнічному та дружньому до дітей середовищі.

Приготування страв вимагає дотримання санітарних норм та правил, що на практиці можна здійснити лише в правильно обладнаному приміщенні. Приміщення, де готують та подають їжу для дітей, розподіляється відповідно до функцій, які виконуються в різних зонах.

У харчоблоці можна виділити наступні зони:

- роздавальна;
- холодний та гарячий цех;
- м'ясо-рибний цех;
- комора;
- овочевий цех;
- мийка посуду.

Гарячий цех відповідає за приготування гарячих страв і напоїв. Він керує такими процесами, як подрібнення, смаження, варіння та випікання. Кухня обладнана газовими та електричними плитами, духовками, каструлями, сковорідками, фритюрницями та іншими кулінарними пристроями. Персонал використовує ножі, обробні дошки та різний посуд для ефективного виконання цих процесів.

Холодний цех зосереджений на створенні холодних страв і закусок. Тут використовується холодильне та морозильне обладнання для зберігання та підготовки інгредієнтів. Процеси включають нарізку, подрібнення та змішування холодних інгредієнтів. Декоративні елементи та презентація холодних страв також є частиною обов'язків. Холодильники, морозильні камери, ножі та обробні дошки є необхідним обладнанням.

М'ясо-рибний цех спеціалізується на обробці та приготуванні м'ясних і рибних продуктів. Персонал використовує спеціалізоване обладнання, таке як

ножі, ріжучі машини та інструменти для обвалювання [24]. Маринування та обробка м'яса є важливими аспектами роботи цього цеху. Для зберігання свіжого м'яса та риби використовуються холодильні установки.

Приміщення з холодильниками. У цьому приміщенні розміщені комерційні холодильники та морозильні камери. Це місце слугує для зберігання свіжих продуктів, м'яса, молочних продуктів та інших товарів, що потребують певних температурних умов. Холодильне обладнання гарантує, що інгредієнти залишаються свіжими та безпечними для споживання.

Комора призначена для зберігання сухих продуктів, консервів, засобів гігієни та іншого кухонного інвентарю. Стелажі допомагають ефективно організувати та управляти запасами. Персонал може швидко отримати доступ до інгредієнтів, коли вони потрібні для різних рецептів.

Овочевий цех відповідає за очищення, нарізку та обробку овочів перед використанням у рецептах. Він включає в себе ріжуче обладнання, мийки для овочів та інші інструменти, необхідні для ефективної підготовки овочів.

Роздавальна полегшує подачу і розподіл готових страв на різні столи або точки обслуговування [8, с. 58]. Тут використовуються термоконтейнери та обладнання для підтримання температури як гарячих, так і холодних страв під час роздачі.

Кімната для миття кухонного посуду. Ця кімната обладнана посудомийними машинами та інструментами для миття, сушіння та дезінфекції кухонного приладдя. Це гарантує, що весь посуд буде ретельно очищений і продезінфікований для повторного використання.

8. Зона господарського призначення

Господарські приміщення призначені для ефективного утримання майна та обладнання дитячого садка, а також для забезпечення виконання санітарних вимог. У цих приміщеннях розташовані машини та обладнання, які допомагають забезпечити належне функціонування та гігієнічний стан дитячого садка.

Зона поділяється на:

- пральню;
- господарську комору.

Пральня призначена для виконання процесів прання та сушіння білизни. Пральня та прасувальна ділянки можуть об'єднуватися в одному приміщенні [10]. Важливо забезпечити відокремленість чистої та брудної білизни, тому вхід для вивантаження брудної білизни та вихід для видачі чистої розташовані в різних частинах приміщення, а найкраще - у різних кімнатах.

У приміщеннях для прання будуть встановлені пральні та сушильні машини, а також прасувальна ковзанка.

Комора призначена для зберігання інвентарю, запасів електричних ламп, туалетного паперу та інших витратних матеріалів. Приміщення, яке використовується як комора, повинно бути сухим та мати ефективну циркуляцію повітря.

Обладнана комора стелажми. Шафи можуть доповнюватися пластиковими контейнерами, які ставляться на полиці та забезпечують збереження запасів.

9. Адміністративна зона

Адміністративні приміщення - це кабінети, де розташовані робочі місця співробітників, що підтримують постійний контакт з дітьми у межах своєї робочої функції.

Зазвичай це завідувач та заступники з різних напрямків.

Сюди входять:

- приміщення для охорони.
- кабінет бухгалтера;
- методичний кабінет;
- кабінет директора;
- приміщення для працівників;

Завідувач закладу керує всіма його операціями, одночасно виконуючи управлінські та представницькі обов'язки. У її кабінеті присутні батьки, вчителі, різноманітні перевіряльники та представники місцевого уряду [4, с. 76]. З цієї причини меблі для кабінету будуть не тільки елегантними, але й зручними.

В кабінеті є шафи для документів, офісний стіл і стіл для оргтехніки, шафа для верхнього одягу, стільці для гостей. Офіційне місце завідувача комплектується. У кімнаті буде логотип організації.

Такий заклад повинен мати охорону. Захист установи, дотримання пропускного режиму та ліквідація наслідків надзвичайних ситуацій є головними завданнями охорони. Службова охорона знаходиться біля входу до будівлі.

Крім столу та стільців, кількість яких відповідає кількості охоронців у зміні, у цьому приміщенні є мобільні та стаціонарні телефони, кнопка тривоожної сигналізації та багато документів [22].

3.5. Дизайн-концепція закладу

Дизайн інтер'єру дитячої бази відпочинку виконано в стилі модернізм з використанням національних та народних мотивів, зокрема петриківського розпису.

Модерн - друга його назва — Арт-нуво, як стиль з'явився в кінці XIX століття і вважався абсолютно новим і сучасним. Стиль модернізму, який так і не став єдиним і універсальним, характеризується різноманітністю та відокремленістю. У кожній країні є різні назви. Наприклад, у Франції його називають «Арт-нуво», у Німеччині та Скандинавії — «Югендстиль», в Італії — «Ліберті», а в Сполучених Штатах — «Тіффані».

Наслідування природи, її вигадливим лініям і плавним, зігнутим формам є основою стилю Модерн. Краса та вишуканість є ключовими елементами дизайну інтер'єрів цього стилю.

Стиль модернізму з'явився як спроба дизайнерів відійти від геометричних форм і чіткої симетрії [7, с. 55]. Відмінні риси цього стилю включають багато дерев, квіткових і рослинних мотивів, вітражі та плавні, асиметричні лінії.

Одним із найважливіших компонентів дизайну інтер'єру в цьому стилі є дерево. Зазвичай використовується натуральне дерево. Його можна використовувати як покриття підлоги, так і для оформлення арочних прорізів і декоративних елементів на стелі та стінах.

Основна кольорова гама інтер'єру в стилі Модерн пастельна, однотонна, з яскравими акцентними елементами: вітражами або дерев'яними конструкціями. Текстиль не повинен приділяти особливої уваги. Він має бути однотонним у поєднанні з основною палітрою кольорів, які використовуються в інтер'єрі.

Освітлення є ключовим компонентом модернового стилю. Воно повинно бути легким і приємним. У цьому стилі інтер'єру є два види освітлення: функціональне та декоративне. Функціональне використовується для освітлення певних частин відповідно до їх призначення, а декоративне використовується для створення гармонійного цілісного інтер'єру [5, с. 32].

Зовнішні характеристики світильників також мають вирішальне значення.

Меблі, виготовлені в стилі Модерн, відповідають характерним особливостям дизайну інтер'єру, характерним для цього стилю. Вони округлі та вигнуті. Для того, щоб підкреслити інтер'єр, меблі, виготовлені з деревини, зазвичай мають однаковий колір.

Отже, модернізм – це спроба відійти від класичної строгості та створити м'який і витончений інтер'єр, який дуже гармонійний. Такий стиль підходить для людей, які люблять класику, але дещо осучаснену, з більш м'якими, асиметричними лініями. Стиль модерну створює атмосферу спокою та злагожденості в домі.

Стиль модерн віддає перевагу використанню натуральних і сучасних матеріалів, які поєднують в собі естетичність і функціональність [16, с. 63]. Декілька прикладів таких матеріалів включає:

- Дерево: Застосовується у більшості меблів стилю модерн, таких як столи, стільці, шафи, полиці та підлога. Натуральність та універсальність дерева дозволяють легко поєднувати його з іншими матеріалами та кольорами.

- **Метал** (зокрема, сталь і алюміній): Широко використовується для надання інтер'єру сучасного та мінімалістичного вигляду. Метал часто використовується як каркас для меблів або в ролі акцентних декоративних елементів.

- **Скло і пластик**: Знаходять застосування в інтер'єрах модерну, надаючи легкість і невагомість простору. Вони також допомагають створити цікаві комбінації з віддзеркаленнями і прозорістю.

Таким чином, стиль модерн представляє собою гармонійне поєднання натуральних і сучасних матеріалів, а також використання нейтральної кольорової палітри з яскравими акцентами.

Історія Петриківського розпису

Петриківка має давню історію, багату подіями та іменами відомих людей. Селище пов'язане з історією Нової Січі, оскільки тут знаходилася Протовчанська паланка, зимівки козаків і хутори. Існують легенди, які пов'язують назву Петриківка з іменем Петра Калнишевського, останнього гетьмана Січі.

Уперше про селище згадується в документах 1772 року. Вже тоді Петриківка була важливим торговим центром Протовчанської паланки, де тричі на рік відбувалися ярмарки [20, с. 73]. У 1842 році в Петриківці проживало 8082 людини. Кустарні промисли, такі як килимарство, виготовлення полотна та, звичайно ж, художній розпис, були дуже розвинені тут.

З огляду на те, що це була «казенна державна свобода», село, розкинулося в вільному середовищі степів, не стикалося з найжорстокішим гнітом кріпацтва. Характер петриківців складається з постійного духу непокори, гордості за свою незалежність і особистої гідності. Ці риси формують особливий тип людини-творця, яка може бачити й цінувати красу своєї землі та виражати її в особливій ліричності пісенних мелодій, вишуканих візерунків вишивок і витонченої різноманітності декоративного розпису.

Не одне покоління майстрів народної творчості виросло на території Петриківщини [23, с. 19]. Петриківські ярмарки здавна славилися по всьому

Придніпров'ю, де селяни купували розмальований дерев'яний та керамічний посуд, бандури та прядки, скрині та скарбнички, вишиті скатертини та рушники з соковитими за колоритом квітково-рослинними орнаментами. Особливо високо цінувалися роботи місцевих «малювальниць», майстрів із розпису хат і внутрішнього оздоблення.

У Петриківці всі художники, усі малюють. Розмальовують дерева, стіни, печі, меблі та посуд. Казкові жар-птиці злітають з лакованих ваз і тарелей, червона калина досягає і буйна папороть розквітає купальським цвітом. Крім того, жителі Петриківки є творцями всіх цих чудес.

Багато науковців намагалися розгадати таємницю петриківського розпису. Мабуть, вона також полягає в глибинах стародавньої орнаментики, яку можна знайти в старих речах запорізьких козаків.

Петриківський декоративний розпис унікальний по своїй суті, створений з великим смаком і знанням законів орнаментальної композиції. Ці особливості відрізняють його від розпису навіть у сусідніх сілах [3]. Петриківський розпис відрізняється, перш за все, перевагою рослинного орнаменту (здебільшого квіткового) і створенням чудових, незвичайних форм квітів, основою яких є ретельне вивчення місцевої флори, наприклад, «цибульки» або «кучерявки».

Мотиви садових (жоржини, айстри, тюльпани, троянди) і лугових (ромашки, волошки) квітів і ягід (калина, полуниця, виноград). Орнамент також включає зображення бутонів, перистого ажурного листя та акантового листя, яке називають «папороттю». Зображення птахів і тварин рідше зустрічаються разом із квітами та ягодами. Поступово складений колорит Петриківки складається з поєднання трьох основних кольорів: жовтого, червоного та синього. Вони звичайно використовуються на білому чи чорному тлі.

У розписах митців є глибока символіка, яка містить колористична природа сонячного саява. Крім того, символи Петриківки цікаві [27]. Наприклад, квітка, як вершина краси природи, і її апогей, є символом краси рідного краю; калина та мальва — символи жіночої краси; дуб — символ сонця; зозуля — символ таємниці вічного руху часу; півень — символ пробудження та відродження. У

цьому мистецтві відображаються особливості фольклорного поетичного бачення природи та глибина народного епічного мислення. Коли ви дивитесь на яскраві петриківські орнаменти, ви відчуваєте запах ягід, трав і квітів привільних степів Дніпра.

Дослідники стверджують, що петриківський розпис походить від традицій орнаментики, які були поширеними серед українців ще за язичницьких часів.

Пращури створювали його на основі етичних, естетичних і пізнавальних принципів, тому воно повністю відповідає функціональним цілям побутових чи сакральних предметів. Це його джерело. Крім того, творчість Тетяни Пати, Надії Білокінь, Орисі Пилипенко та Ганни Павленко розвинула джерело петриківського розпису, степового різновиду знакового письма. Майбутні майстри мають відповідальність за збереження петриківського джерела [29].

Відомий український історик, етнограф Дмитро Яворницький вважається першовідкривачем Петриківки.

На декоративні та настінні розписи Яворницького ніхто не звертав уваги, ніхто не колекціонував їх. Навіть Федір Вовк, відомий український етнограф, не знав про цей вид народного мистецтва. За словами Яворницького, коли він відвідав Катеринославський музей незадовго до Першої світової війни, він був вражений і здивований тим, що побачив там. Він вивіз деякі зразки в Петербург, де працював, для тодішнього музею Олександра III.

Яворницький вважав декоративний розпис, як і настінний розпис, справжнім мистецтвом. На 1923 рік у його музеї було зібрано близько тисячі різних узорів цих розписів [18, с. 96]. Незабаром петербурзька художниця Є.К. Евенбах побувала в Катеринославському музеї за ініціативою Яворницького, але явно при діловому сприянні Ф. Вовка. В 1913 році художниця створила копії настінних розписів на кальці за дорученням Дмитра Івановича.

Найстарші петриківські майстрині — Тетяна Якимівна Пата та Надія Аврамівна Білокінь

Навіть найвідоміша «малювальниця» Тетяна Якимівна Пата — явище неповторне. Вона не лише справжній майстер, який зумів створити свою

унікальну в'язь петриківського орнаменту, але й засновник цілої галузі декоративного розпису.

Доля не шкодувала її. Тетяна Пата (1884–1976 рр.) народилася в бідній сім'ї селян. У сім'ї було восьмеро дітей, усі вони були неповноцінними. Якби не талант, дарований природою та прабатьками, їй випала б доля ровесниць, сільських трудівниць, які гнули спину з ранку до ночі на ниві та в садибі.

Вона досконало оволоділа мистецтвом розпису з дитинства, розмальовуючи хати, печі та селянський інвентар. Вражають тонкий художній смак і майстерність Тетяни Пати, яка «на око», але віртуозно створює свої райські кущі з простих польових і садових квітів, а також корчів калини та полуниць, які вона любить у власному дворі.

Надія Аврамівна Білокінь (1894-1980) створює декоративні панно з зовсім іншим поглядом на світ [12, с. 69]. Вона є справжньою народною майстринею, коли йдеться про підхід до вирішення композиційної картини. Невигадливі сюжети її мальовничих оповідей вільно та гармонійно вплітаються в багату оздобу квіткового орнаменту. З невибагливою простотою вона зображує багатоголосся анілінових святкових процесій молодниць, весільних поїздів і сватань.

Параска Миколаївна Павленко, Ірина Улянівна Пилипенко та Ганна Кіндратівна Пилипенко-Ісаєва створювали свої орнаментальні вигадки з квітів разом з визнаними майстрами декоративного розпису. У великому хорі петриківських умільців творчі голоси не такі гучні та колоритні, як славнозвісне тріо [21, с. 62]. Тим не менш, кожен з них, майстерно створюючи власну мелодію, нехай навіть дуже нескладну, збагачував і урізноманітнював оркестровку кольорів і композицій орнаменту.

Твори петриківців старшого покоління захоплюють витонченістю мистецтва та легкістю, з якою ці прості селяни вигадували й народжували дивну красу. Вони мали хорошу художню та загальну освіту. У них був точний окомір і твердість рук, тому вони могли одним мазком відобразити ніжну пелюстку

квітки та гнучке стебло рослини, а також тугу твердість плоду та оковиту м'якоть ягоди.

Народні художники зображували природу з такою любов'ю та знанням. Вона була для них не лише невичерпним джерелом натхнення, але й щедрою коморою матеріалів для творчої роботи.

Петриківці спеціально виварювали трави, листя, ягоди та квіти, щоб отримати райдужні фарби. Вишневий сік, пирій і листя пасльону мали зелений колір, а квіти проліска мали синій колір. Пелюстки соняха, лушпиння цибулі та кора яблуневих паростків мали різні відтінки жовтого. Фарби розводили на яєчному жовтку та молоці, а потім додавали вишневий клей або буряковий цукор для краси.

Пізніше з'явилися фабричні барвники, і лише після війни стали використовувати гуаш і акварель. У природі також були інструменти для розпису. Народні умільці використовували широкий спектр художніх знарядь, котрими створювали різноманітні композиції квіткового орнаменту [23, с. 98]. Ці знаряддя включають палички з паростків дерев, стебла болотних трав, особливо оситнягу та рогози, а також пальці самого майстра. Петриківські старійшини були в захваті від цього. Про них говорили як про чарівників і чаклунів по всьому Придніпров'ю.

Після того, як у 1936 році в Києві відбулася перша велика виставка народної творчості, на якій були представлені твори художників із Петриківки, вони отримали офіційне визнання. Ірина Пилипенко та Ганна Ісаєва отримали дипломи I ступеня за участь у виставці, а Тетяна Пата і Надія Білокінь отримали звання майстра народного мистецтва України.

У 80-ті роки приходить повна свобода творчості [13, с. 24]. Старовинний промисел знову розквітнув. Роботи Наталі Рибак, та Валентини Міленко виділяються невтримною фантазією кольорових і композиційних рішень.

У цьому розмаїтті талановитих імен молодих, але вже визнаних художників, особливий виблиск останнім часом продемонстрували сестри Стативи: Валентина, Лідія, Марія та Наталя. Їм прогнозують велике майбутнє,

справедливо визнавши їхню здатність, що постійно розвивається з часом. В період 80-90-х років можна говорити про цілі творчі династії, де всі члени сім'ї віддаються старовинному народному мистецтву. У Петриківці існує безліч сімей такого типу, які часто називають Шишацькими, Панківими, Соколенками, Пікушами, Чернуськими, Тимошенками, Стативами, Склярів, Рибакими і т. д. Їхні внески призводять до появи нових гілок в єдиному дереві петриківського розпису, яке об'єднується близькістю схожих смаків, звичок і поглядів [7, с. 92]. Головне усе-таки полягає в тому, що зберігається спадковість старовинної традиції, яку уважно передають з покоління в покоління від батьків до дітей і онуків.

Декоративний розпис Петриківка є одним із унікальних прикладів української художньої культури. Культури стародавньої, яка йде корінням у глибину історії, створена працею та талантом наших предків і сучасників протягом століть.

3.6. Предметне наповнення та підбір матеріалів для закладу

Створення дитячої бази відпочинку вимагає ретельного підбору предметного наповнення та матеріалів, щоб забезпечити дітям цікавий, розвиваючий та безпечний відпочинок. Матеріали повинні бути високоякісними та практичними у застосуванні та мати високий рівень зносостійкості. Тому у проектуванні інтер'єру було вирішено використати наступні матеріали:

ДВП. Деревноволокниста плита (ДВП) — це будівельний матеріал, який виготовляється з деревних волокон шляхом пресування або сушіння деревної маси, яка формується у вигляді прямокутного килима.

Цей метод називається «вологий спосіб» і вимагає додавання гідрофобізуючих хімічних складових і сполучних клейових присадок.

ДВП є одним із найбільш перспективних способів використання деревних відходів [5, с. 84]. Сьогодні в сучасному будівництві цей матеріал широко використовується для створення міжповерхових перекриттів, обробки

внутрішніх елементів приміщень, меблів і пакувальної тари, а також для забезпечення звукової та теплової ізоляції стін і підлог приміщень [4].

Дерево. Дерево є чудовим матеріалом для будівництва та виробництва. Його можна легко різати, колити, пиляти, склеювати, фарбувати та різати, оскільки воно дуже міцне та пружне. Крім того, цей будівельний матеріал чудово підходить для реалізації різноманітних архітектурних проектів [15].

Деревина — це будівельний матеріал, який використовується людством вже більше сотні років. Це був найдоступніший матеріал раніше. А зараз він вигідний через свою екологічну цінність, оскільки суспільство зараз прагне використовувати все натуральне в будівництві та дизайні інтер'єру [16].

МДФ. Деревоволокниста плита середньої густини називається МДФ. Аббревіатура походить від «Medium Density Fiberboard». Це матеріал, який використовується для виготовлення предметів інтер'єру та декору, дуже затребуваний на будівельному ринку.

Деревоволокниста плита, виготовлена з деревної тирси, називається МДФ. Цей матеріал унікальний тим, що він використовує натуральні смоли, такі як парафін і лігнін, для склеювання волокон. Таким чином, безпечна та екологічно чиста плита широко використовується в будівельній і меблевій промисловості [30].

Керамічна плитка. Найпоширенішим типом плитки є керамічна. Керамічна плитка складається з глини, піску та мінералів, які обпалюють і покривають глазур'ю. Глазур дозволяє створювати вироби з різноманітними малюнками та орнаментами, глянсові чи матові, будь-якого кольору, текстури та фактури [28].

Керамограніт, кахель, котто та клінкер — це назви керамічної плитки, які описують широкий спектр різних матеріалів.

Декоративна штукатурка.

На останньому етапі ремонту використовується декоративна штукатурка для оздоблення стель і стін. Вона може створювати неповторні поверхні стін, які нагадують натуральний камінь, текстиль, кору дерева, краплі дощу, старі

венетіанські будівлі та багато іншого. Вона безпечна, і її фактура робить її доступним варіантом для створення стильного інтер'єру.

Гіпсокартон. Це будівельний матеріал, який складається з гіпсу та картону з обох боків [5]. Гіпсокартон є звукоізолюючим матеріалом, який безпечний для навколишнього середовища. Його великий плюс полягає в тому, що він здатний накопичувати вологу, коли в приміщенні утворюється її надлишок, а потім віддавати її назад, якщо стає дуже сухо. Коли кислотність гіпсокартону дорівнює кислотності шкіри людини, це створює ідеальний мікроклімат у приміщенні [26].

Пластик SPI. Це матеріал ХХІ століття. Цей пластик отримав таку назву через те, що він є результатом синтезу своїх основних компонентів. Крім того, він може мати додаткові корисні властивості завдяки різним присадкам. Цей пластик став важливим матеріалом для виготовлення іграшок, предметів інтер'єру та кухонного начиння через його безпеку та можливість отримувати широкий спектр кольорів.

Латексні фарби. У цій емалі немає хімічних речовин, які можуть завдати шкоди здоров'ю людини, оскільки вона є вододисперсійною. Фахівці рекомендують використовувати ці барвники для внутрішніх робіт і навіть у дитячих приміщеннях. Латексні фарби вважаються миючими, оскільки вони дуже стійкі до різних видів впливу, включаючи воду, завдяки наявності природного латексу у складі. Але навіть за наявності у складі стійких полімерів водна емульсія залишається такою ж, і поверхня може швидко стати непридатною, якщо її постійно мити або навіть протирати вологою ганчіркою [12].

Атмосфера приміщення, де дитина проводить свій час, є ключовою для навчання та формування її особистості. Дитячий табір відпочинку є не менш важливим середовищем місцем соціалізації, після сімейного оточення, де дитина отримує перший досвід повноцінного соціального спілкування. Велика частина першого враження від суспільства та підходу до життя формується саме тут,

тому створення затишної обстановки у таборі грає важливу роль у вихованні дитини [24].

Меблі, обрані для дитячого табору, мають значущий вплив на кожну дитину. Запропоновані варіанти не лише відповідають сучасному дизайну та ідеально вписуються в сучасні інтер'єри, але й відповідають усім стандартам ДСТУ, обладнані необхідними сертифікатами та висновками санітарно-епідеміологічної експертизи.

Основна мета полягає в створенні гармонійного середовища у приміщенні, що складається з безпечних та комфортних для використання елементів. Усе це розроблено з метою забезпечити оптимальні умови для навчання та виховання дітей, сприяючи їхньому повноцінному розвитку та позитивному враженню від перебування у дитячому таборі. Предметне наповнення бази відпочинку подане в Додатку А та Додатку Б.

3.7. Авторські розробки

Зручність меблів має важливе значення для комфорту дітей під час їх перебування на базі відпочинку, оскільки вони суттєво впливають на загальний стан і самопочуття гостей.

Створення гостинної та затишної атмосфери за допомогою зручних меблів має важливе значення для того, щоб діти відчували себе невимушено і безпечно в рекреаційному просторі [21, с. 91]. Зручні місця для сидіння сприяють створенню позитивної атмосфери, заохочуючи дітей до активної участі в різних видах діяльності.

Фізично, ергономічні стільці та столи відіграють вирішальну роль у підтримці зростаючого дитячого організму. Правильно спроектовані меблі зменшують ризик дискомфорту або перенапруження, сприяючи формуванню звички до правильної постави з раннього віку.

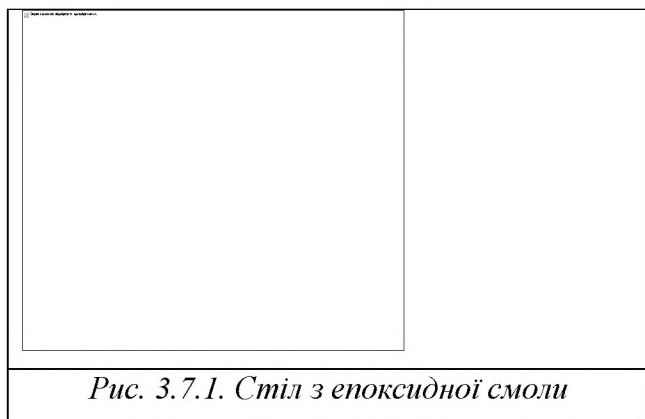
Окрім фізичного благополуччя, зручні меблі сприяють створенню середовища, яке сприяє зосередженості та навчанню. Діти з більшою ймовірністю будуть займатися навчальними завданнями та творчою діяльністю,

коли вони сидять у зручному та затишному просторі. Окрім фізичного благополуччя, зручні меблі сприяють створенню атмосфери, яка сприяє зосередженості. Діти з більшою ймовірністю будуть зацікавлені у виконанні завдань та творчій діяльності, коли сидітимуть у зручному та затишному просторі. Зони загального користування зі зручними місцями для сидіння також сприяють соціальній взаємодії між дітьми. Незалежно від того, чи вони беруть участь у групових заходах, співпрацюють над проектами, чи просто спілкуються з друзями, зручні меблі сприяють позитивному соціальному досвіду.

Не можна недооцінювати вплив комфортного оточення і на емоційному рівні. Почуття невимушеності в центрі відпочинку сприяє загальному емоційному благополуччю дітей, створюючи позитивне і приємне середовище для гри, навчання і спілкування [17]. По суті, зручність меблів є основоположним елементом у формуванні цілісного і збагачуючого досвіду для дітей у центрі відпочинку. Тому, щоб створити максимально комфортний простір для дітей, спеціально для бази відпочинку було розроблено наступні предмети:

- Стіл з епоксидної смоли (4 шт.);
- Двохярусне ліжко з шухлядами (14 шт);
- Диван-лава (2 шт).

Столи з епоксидної смоли були обрані для їдальні дитячої бази відпочинку з урахуванням певних особливостей. Завдяки поєднанню практичних переваг і позитивних аспектів, які добре узгоджуються з унікальними потребами такого простору.

Першою помітною перевагою є довговічність епоксидної смоли. У дитячому розважальному центрі, де високий рівень активності та випадкові нещасні випадки неминучі, наявність столів, стійких до подряпин, вм'ятин і плям, має вирішальне значення. Епоксидна смола забезпечує міцну поверхню, яка витримує знос, пов'язаний з постійним використанням енергійними дітьми.

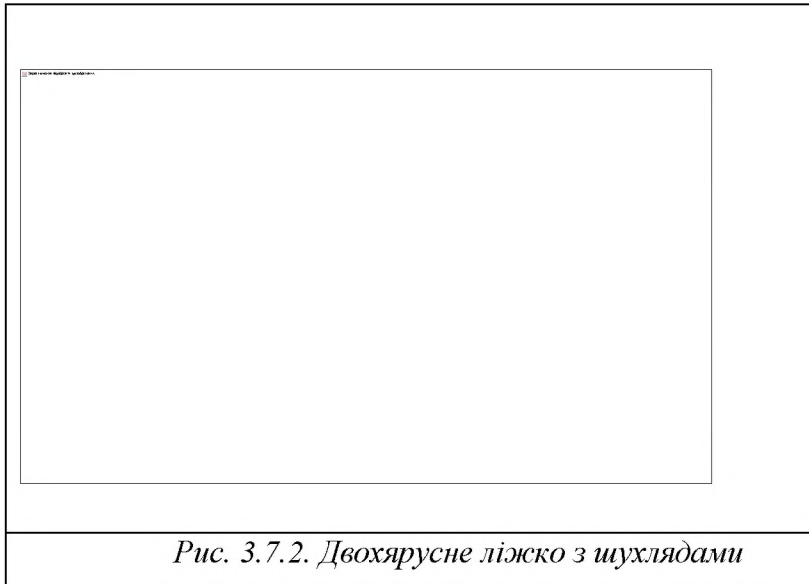
Простота в обслуговуванні - ще один переконливий фактор. Столи з епоксидної смоли відомі своїми низькими вимогами до догляду, що робить їх ідеальними для приміщень, які часто відвідують діти. Пролиту рідину та бруд можна легко витерти, що забезпечує гігієнічне та безпечне середовище для прийому їжі. Ця характеристика особливо цінна там, де чистота та гігієна є головними пріоритетами.

Крім того, гнучкість дизайну, яку пропонує епоксидна смола, сприяє створенню візуально привабливого обіднього простору. Матеріал можна формувати в різні форми і розміри, що дозволяє створювати індивідуальні та зручні для дітей конструкції. Яскраві та різноманітні кольори, доступні для столів з епоксидної смоли, дозволяють створити жваву і привабливу атмосферу, підвищуючи загальну естетичну привабливість їдальні.

Міркування безпеки є першочерговими в дитячому розважальному центрі, і столи з епоксидної смоли ефективно відповідають цим вимогам. Матеріал не токсичний і не виділяє шкідливих речовин, що гарантує, що їдальня залишається безпечним і здоровим місцем для дітей, де вони можуть насолоджуватися їжею.

Нарешті, довговічність столів з епоксидної смоли узгоджується з довгостроковою інвестиційною перспективою, яку часто враховують при проектуванні дитячих ігрових зон. Вибір меблів, здатних витримати випробування часом, сприяє сталому розвитку центру відпочинку, забезпечуючи довготривалі переваги як для закладу, так і для дітей, яких він обслуговує [14, с. 117]. По суті, вибір столів з епоксидної смоли для їдальні є прикладом вдумливого і практичного підходу до дизайну інтер'єру з пріоритетом на довговічність, безпеку і естетичну привабливість для яскравого і динамічного простору.

Наступною розробкою стали *двохярусні ліжка з шухлядами*. Рішення спроектувати ліжка з шухлядами, прикрашеними елементами національної символіки, для спалень впливає з продуманого поєднання культурної репрезентації, функціональності та естетичної привабливості.

Однією з головних переваг використання національної символіки в дизайні є сприяння культурній обізнаності та ідентичності юних мешканців. Оточення дітей знайомими національними мотивами виховує в них почуття гордості та зв'язку зі своєю спадщиною, сприяючи створенню більш інклюзивного та збагаченого середовища. Окрім культурного значення, практичність ліжок з висувними шухлядами підвищує функціональність спалень [6, с. 97]. Додатковий простір для зберігання, який надають шухляди, дозволяє ефективно організувати особисті речі, сприяючи охайному і вільному від безладу житловому простору для дітей. Ця функція відповідає практичним потребам будинків відпочинку, де ефективне використання простору має важливе значення.

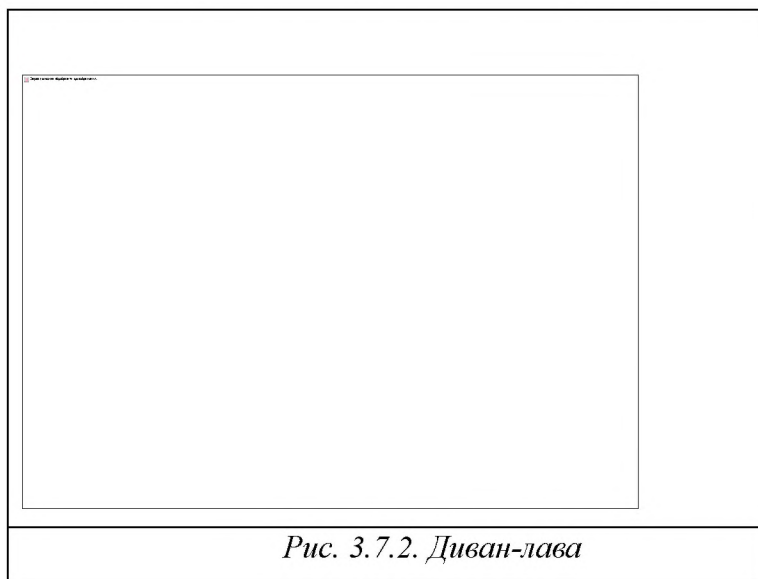
Включення національної символіки в дизайн меблів також має освітню мету. Це дає можливість дітям дізнатися про історію, традиції та символи своєї країни в тонкій та інтегрованій формі [2, с. 74]. Цей освітній аспект додає глибини житловому середовищу, перетворюючи спальні на простір, що надихає.

З естетичної точки зору, інтеграція національних символів додає дизайну інтер'єру унікальний і візуально привабливий штрих. Це перетворює спальні на яскраві та культурно багаті простори, створюючи гостинну атмосферу, що стимулює творчість та уяву. Використання символічних елементів у дизайні сприяє загальній темі, яка резонує з рекреаційним характером закладу.

Крім того, вибір ліжок з висувними шухлядами відповідає практичним потребам бази відпочинку. Вони дозволяють максимально ефективно використовувати обмежений простір спалень, забезпечуючи подвійне рішення, що поєднує комфорт і функціональність [6, с. 42]. Шухляди пропонують доступне та організоване рішення для зберігання особистих речей, заохочуючи почуття відповідальності та власності серед юних мешканців.

Третім елементом меблювання став *диван-лава*. Рішення встановити диван-лаву, що поєднує народні мотиви з сучасним дизайном, у зонах дитячої бази відпочинку відображає цілеспрямоване прагнення створити гармонійний і візуально привабливий спільний простір.

Поєднання народних мотивів із сучасною естетикою слугує мостом між традиціями та сучасними дизайнерськими рішеннями. Включення традиційних візерунків, натхненних місцевою або культурною спадщиною, вносить відчуття тепла і знайомства в сучасну обстановку, створюючи унікальну і привабливу атмосферу для відпочинку і спілкування дітей. Однією з явних переваг цього

дизайнерського рішення є його здатність задовольнити різноманітну аудиторію. Диван-лавка стає культурним гобеленом, який резонує з різними середовищами, дозволяючи дітям з різних спільнот знайти елементи, які відчують себе знайомими і затишними [12, с. 70]. Така інклюзивність сприяє відчуттю єдності та взаєморозуміння в рекреаційному просторі.

З точки зору дизайну, поєднання народних мотивів на сучасному тлі додає візуальної цікавості та вишуканості. Диван-лава стає фокусною точкою, демонструючи креативність і продуманість вибору дизайну інтер'єру. Поєднання традиційних і сучасних елементів відображає витончену та еkleктичну естетику, яка привертає увагу як дітей, так і дорослих. Сучасна конструкція дивана-лави гарантує комфорт і довговічність на практиці. Поєднання традиційних візерунків із сучасними матеріалами створює предмет меблів, який не лише естетично виглядає, але й відповідає функціональним вимогам зони загального користування в дитячому розважальному центрі з високою прохідністю. Зручне розташування сидінь заохочує соціальну взаємодію, створюючи затишний і гостинний простір для групових занять або індивідуального відпочинку.

Цей вибір також слугує освітній меті, демонструючи дітям гармонійне поєднання різних стилів дизайну [18, с. 71]. Він заохочує цінувати як спадщину, так і інновації, сприяючи творчому мисленню та розумінню еволюційної природи дизайну.

Висновки до третього розділу

При розгляді основних ергономічних вимог до інтер'єру дитячого розважального центру стало очевидним, що першочерговим завданням є забезпечення фізичного благополуччя юних відвідувачів. Ергономічні меблі, такі як зручні сидіння та столи, були визначені як ключовий елемент, що сприятиме правильній поставі та підтримці динамічної діяльності в центрі.

Концепція інтер'єру дитячої бази відпочинку була зосереджена на створенні яскравого, цікавого та інклюзивного середовища. Інтеграція культурних мотивів, сучасних елементів дизайну та гармонійної кольорової

палітри мала на меті стимулювати творчість, покращити навчальний процес та створити гостинний простір для дітей різного походження.

Авторські розробки дизайну інтер'єру продемонстрували вдумливий і цілісний підхід до вирішення унікальних потреб дитячого оздоровчого центру. Вибір столів з епоксидної смоли підкреслив довговічність, невибагливість в обслуговуванні та візуально привабливий обідній простір. Цей вибір відповідає практичним міркуванням високоактивного середовища, забезпечуючи стійке та естетично привабливе рішення.

Аналогічно, використання ліжок з шухлядами, прикрашеними національною символікою, продемонструвало тонке поєднання культурної репрезентації, функціональності та освітньої цінності. Дизайн не лише забезпечив додатковий простір для зберігання особистих речей, але й сприяв підвищенню культурної обізнаності та ідентичності серед молодих мешканців.

Впровадження диванної лавки, яка органічно поєднала народні мотиви з сучасним дизайном у місцях загального користування, продемонструвало прагнення до створення інклюзивного та візуально стимулюючого громадського простору. Таке поєднання не лише дало характеру середовищу, але й заохотило до сприйняття різноманітних дизайнерських впливів, сприяючи зміцненню почуття єдності та взаєморозуміння серед дітей.

ВИСНОВКИ

У процесі написання дипломної роботи було досліджено та проведено проектування дизайну інтер'єру для дитячої бази відпочинку.

Комплексні дослідження та розробки, проведені в рамках цього проекту, зосереджені на дизайні інтер'єру дитячого відпочинкового центру, дали цінні ідеї та рішення для сучасних викликів. Основна мета полягала в тому, щоб зрозуміти динаміку сучасних тенденцій у дитячих відпочинкових центрах та їхню кореляцію з навколишніми природними особливостями. Це дослідження також торкнулося важливих питань екології, туризму та розвитку, що стосуються дитячих оздоровчих центрів на півдні України, демонструючи багатогранність проекту.

До поставлених цілей було застосовано методичний підхід з ретельним аналізом існуючих досліджень на обрану тему, вивченням природних особливостей місцевості та глибокою оцінкою існуючих дитячих комплексів та ігрових майданчиків. Було визначено матеріали, які зазвичай використовуються при проектуванні подібних дитячих майданчиків у зазначеному регіоні, а також досліджено потенційні стилістичні рішення, концептуальні рамки та кольорові схеми.

Дослідження виявило різноманітний ландшафт у сфері дитячих центрів відпочинку - від добре розвинених закладів до тих, що стикаються з проблемами, як з точки зору розміру, так і з точки зору сучасності. Обмеження у фінансуванні та незадовільні умови були визначені як основні проблеми більшості закладів, що підкреслює нагальну потребу в увазі та втручанні у цю сферу. Дослідження, завдяки ретельному аналізу місць з унікальними природними особливостями, придатними для таких комплексів, підкреслило невикористаний потенціал для створення інноваційних рекреаційних просторів.

Матеріали відіграють ключову роль у формуванні безпеки, естетики та функціональності рекреаційного простору. Ретельний вибір матеріалів, дотримання національних стандартів і правил гарантує, що передбачуваний дитяча база відпочинку забезпечить безпечне і візуально привабливе

середовище. Інтеграція сертифікованих та безпечних для здоров'я матеріалів узгоджується з прагненням створити простір, який ставить на перше місце благополуччя дітей, які в ньому перебуватимуть.

Акцент на стилістичних рішеннях, концептуальних рамках і колірних схемах виходить за рамки простої естетики. Він відображає вдумливий підхід до створення атмосфери, яка стимулює творчість, сприяє навчанню та заохочує до фізичної активності. Поєднання заспокійливих пастельних тонів з тонкими яскравими акцентами відповідає сучасним тенденціям дизайну і має на меті позитивно вплинути на психологічний стан юних користувачів.

Крім того, детальна проектна пропозиція, що включає комплексні проектні таблиці та 3D-візуалізації, перетворює теоретичні концепції на реальні плани, які можна втілити в життя. Це не лише слугує практичним керівництвом для реалізації, але й сприяє ефективній комунікації із зацікавленими сторонами, потенційними інвесторами та місцевими органами влади.

Практична значущість цього дослідження підкреслюється перспективою вирішення нагальних проблем через застосування теоретичних напрацювань. Кульмінація проекту у вигляді детальної проектною пропозиції для території дитячого оздоровчого центру, включаючи 3D візуалізації, є прикладом відчутного результату, що відповідає початковим цілям.

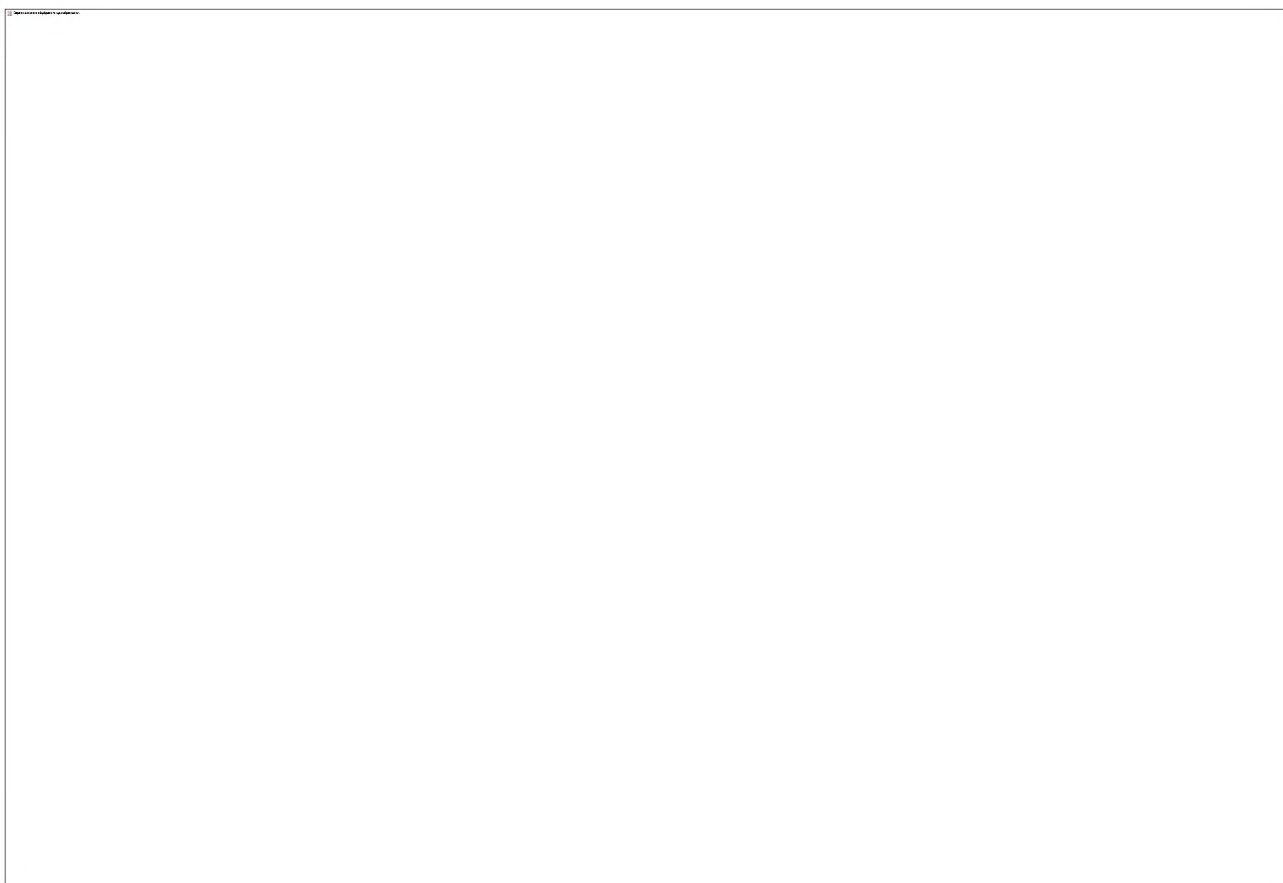
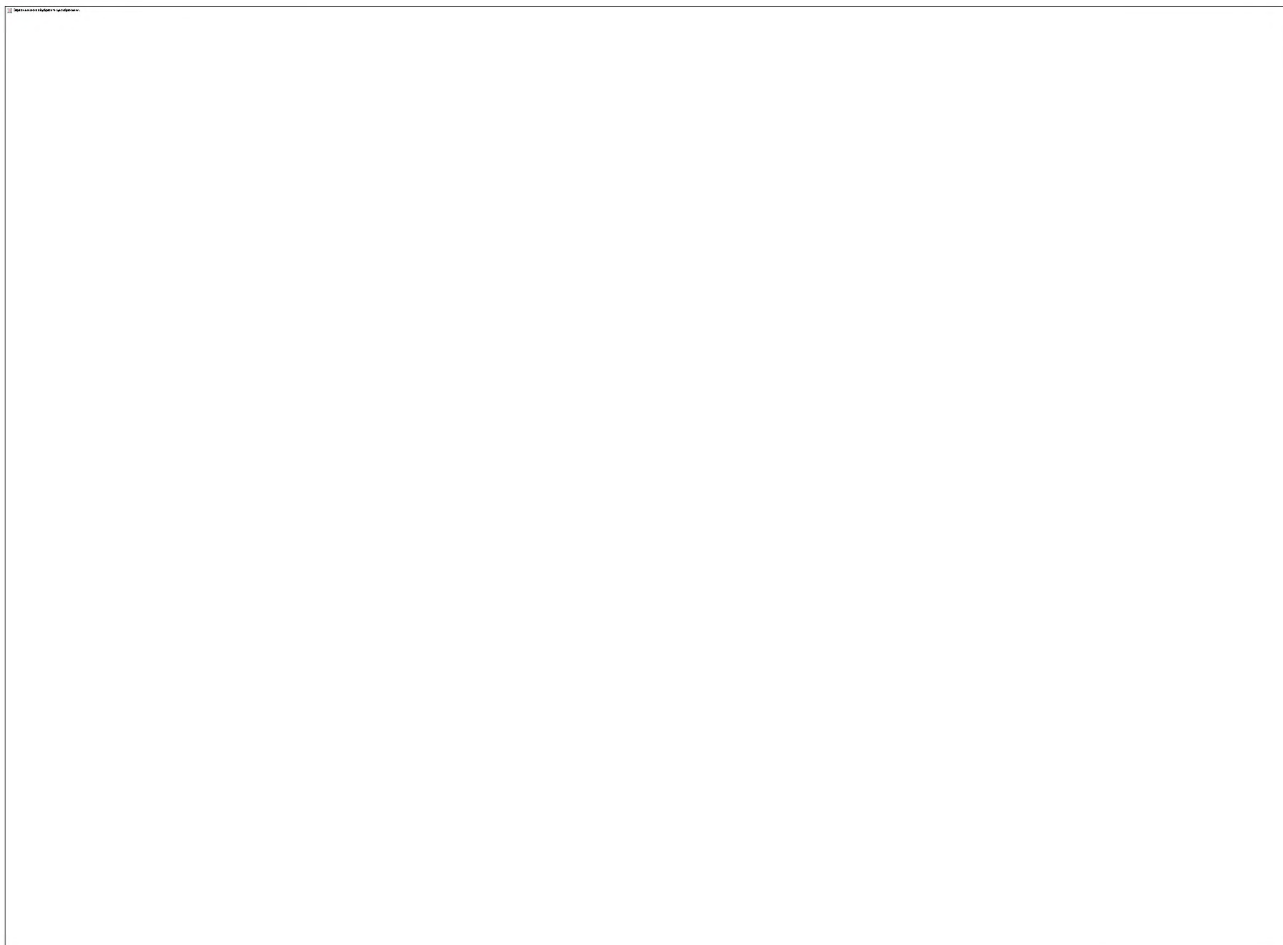
Таким чином, ця дипломна робота не тільки поглиблює наше розуміння поточного стану та викликів у сфері дитячих відпочинкових центрів, але й надає реальний план створення сучасного, екологічно свідомого та цікавого простору, пристосованого до унікальних потреб молодшої аудиторії на півдні України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гнатюк Л. Р., Шепелюк Х. С. Вплив дизайну інтер'єру закладів освіти на стан здоров'я учнів. Теорія та практика дизайну. 2020. Вип. 20. 43 – 50 с.
2. Гнатюк Л. Р. Доцільність використання органічної архітектури у закладах заміського відпочинку. Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць. К.: НАУ, 2020. Вип. 20. 36–42 с.
3. Гусевський А. А. Латексна фарба: як із нею працювати. 2017.32 - 34с.
4. Давимука С. А., Федулова Л. І. Креативний сектор економіки: досвід та напрями розбудови : монографія. Львів, 2017. 528 с
5. ДБН В.1.1.7-2016 Пожежна безпека об'єктів будівництва.
6. ДБН В.1.2-14:2018 Система забезпечення надійності та безпеки будівельних об'єктів.
7. Загальні принципи забезпечення надійності та конструктивної безпеки будівель і споруд. К. :Держбуд України, 2018. 36 с.
8. ДБН В.2.2-9:2018. Громадські будинки та споруди
9. Демченко, О.В. Функціональні особливості дитячих ігрових зон. Київ: Видавництво "Каравела", 2018. 180 с.
10. Дерево – основний будівельний матеріал. 2014. 65 с.
11. Дерево як будівельний матеріал – плюси та мінуси. 2011. 72 с.
12. Дерево. Сучасне рішення – обробка фасаду деревом. 2018. 84 с.
13. Драчук О. О. Дизайн інтер'єрів заміського готельно-рекреаційного комплексу. Дипломна робота на здобуття ступеня магістра спеціальності "Дизайн". Національний авіаційний університет. Київ, 2021. 85 с.
14. Єрмакова Л. І., Суховський Д.Н., Яшан Т.В. Становлення і розвиток креативних індустрій на прикладі Німеччини. Концепт. № 5, 2017.1 – 4 с.
15. Іванова Н. І. Національні інноваційні системи. М.: Наука, 2012.304 с.
16. Кондратенко, О. М. Архітектурне проектування дитячих навчальних закладів. Київ: Видавництво "Наукова думка", 2015. 200 с.
17. Косенко Д. Ю. Новий освітній простір. Мотивуючий простір. Київ, 2019. 255 с.

18. Косенко Д. Ю., Дубровська В. І. Чинники формування предметнопросторового середовища дитячих таборів відпочинку. Технології та дизайн. 2015. № 3 (16). URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2015_3_16.
19. Кравець И. Й. Цілі та засоби колористичного формотворення в архітектурі: Автореф. дис... д-ра арх-ри: 18.00.01. КДТУБА. К.,1995. 46 с.
20. Кулініч О. В. Ергономіка дитячих меблів. Київ: Видавництво "Міжнародна педагогічна академія", 2016. 170 с.
21. Лаврик Г. І. Основи системного аналізу в архітектурних дослідженнях і проектуванні. К.: КНУБА, 2002. 138 с.
22. Олійник О. П., Гнатюк Л. Р., Чернявський В. Г. Конструювання меблів та обладнання інтер'єру : підруч. К. : НАУ, 2014. 348 с.
23. Орлова О. О. Екологічний фактор формоутворення в дизайні: Дис...канд. мистецтвознавства: 05.01.03. ХДАДМ. Харків, 2003. 267 с.
24. Шмельова О. Є., Сафронова О.О., Булгакова Т.В., Синицька М.О. Особливості дизайну просторів сучасних коворкінгів залежно від їх функціонального призначення. Art and design. 2019. №4. С. 119-131. DOI: 10.30857/2617-0272.2019.4.11.
25. Шульська М. В. Особливості формування кольорового рішення в дизайні інтер'єру дошкільного дитячого закладу.
URL:<http://www.stattionline.org.ua/iskystvo/97/16727>
26. Coworking Spaces Worldwide. Online Magazine about Coworking, Its People and Spaces. URL: [http:// www.deskmag.com/en/1800- coworking-spaces-worldwide700-in-the-us-survey/](http://www.deskmag.com/en/1800-coworking-spaces-worldwide700-in-the-us-survey/).
27. <https://authenticukraine.com.ua/blog/petrikivskij-rozpis>
28. <https://boguslavska-gromada.gov.ua/istorichna-dovidka-11-30-27-03-09-2019/>
29. <https://ukrainaincognita.com/boguslav>
30. https://www.minregion.gov.ua/wpcontent/uploads/2018/09/DBN_Osvitlennya-ostatochna.pdf

Додаток А

Додаток Б

